

Women and Girls Act, 1956. Sir, the rules were framed as far back as 2nd May 1958 and the rules were placed on the Table of the House only on Saturday the 31st of July 1959. Sir, the Act itself was passed in 1956. There was a time lag between 1956 and 2nd May 1958. I want to know why? Was there any compelling reason on the part of the Government to delay taking action and frame the rules? That is item No. 1. And the second is—why this kind of discourtesy is repeatedly shown to the Hon'ble House by causing such inordinate delay of placing the rules on the Table of the House? I shall be glad if the Hon'ble Minister concerned will please make a statement.

†Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—Sir, even during the last session, I had taken objection when certain notifications were placed before this Hon'ble House long after they were framed, and you were pleased to say that hereafter at least such delays would not happen. I endorse the opinion expressed by my Hon'ble friend on the discourtesy that is being shown to this Hon'ble House by placing these rules after such a long delay.

Mr. SPEAKER.—As the Hon'ble Members are aware, there is a little change in the procedure. Any notification or order passed by the Government and placed on the Table of the House will have to be examined by the Committee on Subordinate Legislation. I am going to place this before that Committee and the views of the Committee will be made known to the House.

Sri J. B. MALLARADHYA.—It is all right, Sir. But what about the delay itself?

Mr. SPEAKER.—That is exactly what it is. Not only the Subordinate Legislation Committee go through the notifications or orders or rules placed before the Legislation, they will also consider whether there has been delay. The views of the Committee will be placed before the House. And then what action should be taken, we shall see later on.

MYSORE LAND REFORMS BILL, 1958.

Motion to consider.

(Continued)

2 P.M.

[Sri J. P. Sarwesh (Serum) spoke in Urdu. English version of the Urdu Speech by the Member is given below.]

[Sri J. P. SARWESH.—Speaker, Sir, first of all I like to state a few words about the aim in bringing these land reforms throughout the country. It is not only to grow more food in our country but also to give protection and justice to the tillers of the soil who labour day and night in the fields and live in the most pathetic and starving conditions without clothes and shelter.

In the name of Land Reforms if it is tried to save the landlords who lead decent lives on the labour of others we not only will be failing in fulfilling our object of growing more food but also will be leaving the pressing problem of the tillers unsolved.

Having in view all that I like to state that the hunger for land and restlessness among the landless tillers is growing more and more day by day. We cannot keep them down now by vain promises.

Sir, in the villages the tillers, the agricultural labourers, who form the majority of the population do not care or want to have Congress Government or a Communist Government but they only want land, land to cultivate as their own and live decently on honest and hard labour.

Let me cite Gulbarga where the landless agricultural labourers belonging to all castes, particularly Harijans, who have occupied the Government lands, wherever available and cultivating them with great interest, producing better crops than the landlords having hundreds of acres. In these villages, Malked, Mudhol, Bablad and Margol of Gulbarga,—I have seen with

(SRI J. P. SARWESH)

my own eyes,—the Harijans and backward class peoples, cultivated Government lands without agricultural implements and even without bullocks. They along with wives and children have tilled the soil with kudali, gudali and iron sharp bars and sown seeds. There I have seen them harvesting 5 and 6 bags for half an acre of land. I even brought this to the notice of the Deputy Commissioner, Gulbarga and challenged that the crops of the Harijans of village Malked were best in the whole of the Gulbarga District. This reminds me of China and Russia where after Revolution, it is said, when the landless people who got land, produced double crops than in the previous years. In our country too the landless labourers can produce better crops if they are made to feel that the land belongs to them. It is better to encourage our cultivators than go begging foodgrains from China and other countries. We must realise that our country's food position will only increase when the actual tillers get the land because they alone have the needed zeal to work.

Now coming to tenants, I wish to bring to the notice of the Government that there are hundreds of tenants in the villages throughout the State, whose names are not entered in the Record of Rights by Patwaries. Some provision should be made for such tenants. They must be given some time to get their names entered in the Record of Rights.

The Section 26 in the Mysore Land Reforms Bill gives a right to the landlord to terminate the rights of a tenant under the pretext that the tenant has paid the rent for three consecutive years. This is very dangerous because any landlord can say that the tenant has not been giving the rent for three years. This is very easy when landlords wish to evict the tenant because the landlord does not at all give any receipt to the tenant and he will have no proof at all to prove that he has paid the rent. So I want the Hon'ble Minister to add a sub-section that a landlord

should issue a notice to the tenant through the Tasildar, within a month of the harvesting for non-payment of rent to the effect that the tenant should pay within a week or something like that. In this manner the landlord should issue notices for three years. In spite of notices if the tenant fails to pay the rent then the rights of the tenant should be terminated.

Sir, regarding ownership of land I like to state that the persons who are not agriculturists by profession, like lawyers, doctors, businessmen and Government servants, who have other sources of income, should not be allowed to own lands for cultivation.

Hon'ble the MINISTER.—What about M.L.As?

Sri J. P. SARWESH.—Even they should not be allowed.

Mr. SPEAKER.—How much land have you?

Sri J. P. SARWESH.—Nothing, Sir.

Then alone it will be possible to grant lands to all the tillers. If not it is not at all possible. Further, Sir, under personal cultivation a landlord who keeps land to the extent of the ceiling should not be allowed to have hired labourers. This will encourage all the landlords to terminate the Tenancy rights of a tenant in the name of personal cultivation and he will hire labourers for starving wages, who naturally lack the zeal and interest in the cultivation. This will affect the production.

Regarding the ceiling I want to say clearly, Sir, that the ceiling proposed in the Bill is too much. There will not be sufficient lands for distribution among the labourers. So the ceiling should be reduced to half. Instead of 360 acres in the case of dry lands, it should be reduced to 180 acres, for a family of 8 or more persons. And for a family of 5 members instead of 180 acres they should be allowed 60 acres only. In the same way the net income should be fixed as 50 per cent of gross produce in the case of dry land instead of $33\frac{1}{3}$ per cent and 75 per cent as net income for the wet and assured irrigated lands instead of 50 per cent.

Then alone there could be intensive cultivation and the food problem of our country will be solved to a greater extent and at the same time the growing hunger for land and restlessness among the tillers could be amply curtailed.

I hope and request the Hon'ble Minister for Revenue Sri Kadidal Manjappa to make suitable changes in the Bill so that it may suit the times. Thank you, Sir.]

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಾದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ನಾವೆಲ್ಲ ನಿರತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಮನೋದ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ನಮಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ನಾನುಕೂಡ, ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರೂ ಕೂಡ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿರೋಧವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೆವು ಮತ್ತು ಇತರ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳವರೂ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸಮತಾವಾದದ ಸಮಾಜ ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಸಾರುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತರಬೇಕಾದರೆ ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಅವಿ ಸೆಷವನ್ನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾರ್ಟಿ 'ಆಫ್ ಸೋವಿಯೆಟ್ ಒನ್ಯುನಿಟಿ' ಸಂಘಿತ ನೆಹರೂವರಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂವರು ಯಾವ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಮುಖ್ಯ ಧೈಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೇನು ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. 1926ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಹಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿ, ಶ್ರೀ ಮೋತಿಲಾಲ್ ನೆಹರೂ, ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲರು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮುಖಂಡರುಗಳು ಸೇರಿದ್ದರು. ಪಂಡಿತನೆಹರೂವರು ಆಗ ಏಕಾಏಕಿ ಡೆಮೋಕ್ರಟಿಕ್ ಸೋಷಿಯಲಿಸಂನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಹಿರಿಯರೇಗಳಾದ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು, ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲರವರು, ಮೋತಿಲಾಲ್ ನೆಹರೂವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂವರು ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಜಯ ಪ್ರಕಾಶನಾರಾಯಣ್, ಆಚಾರ್ ಕೃಪಾಲನಿಯವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು.

ಆದರೆ ನೆಹರೂ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಆಗ ಪರಿವರ್ತಿತ ರಾಗಲಿಲ್ಲ ಪರಿಣಾಮವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡರು. ಇದು ಯಾವ

ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನೆಹರೂ ಅವರು ಚೈನಾದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಶ್ರೀ ಪುರಷೋತ್ತಮದಾಸ್ ತಾಂಡೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠದಿಂದ ಇಳಿಸಿ, ದೇಶದ ನಾನಾ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಈ ಒತ್ತಡ ಬಾರದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಕೇವಲ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಯುವೇಗದಲ್ಲಿ ಅವಿ ಸೆಷ ನಲ್ಲ ಸಮಾಜವಾದ ಸಮಾಜವಾದಿಗಳಾಗಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಜನಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದವರು ಪಕ್ಕದ ಪಾಂತ್ಯವಾದ ಮದರಾಸಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಕಾಮರಾಜ ನಾಡಾರ್ ಅವರು. ಇದು ಕೇವಲ ಎರಡು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಯ್ತು. ಅದನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮುಂದಿಟ್ಟರು; ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಾಚುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನದಿವಸ್ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾದರೂ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಮತಾವಾದೀ ಸಮಾಜ ರಚನೆ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಆ ಹೊರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೇ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಂಥೆಂಥ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಆಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಮಾರು 209 ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಮನು, ವಿಷ್ಣು, ಶಿವರು, ಉಪನಿಷತ್ತು, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾವು ಈಗ ಸಮತಾವಾದೀ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬಂದಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮತಧರ್ಮಗಳೇ ಇದನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿವು. ಇದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವ ಈಗ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಆತ್ಮವೆಚ್ಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ, ಅದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಸತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಬೇಕೇ ವಿನಃ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಡಕ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಆಹಾರ ದೃಷ್ಟಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಕಾರಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಅವರಿಂದ ನಾವು ಏಕೆ ಕಲಿಯಬೇಕು? ನಾವು ಒಂದು ಮೂಲ ತತ್ವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕು. The Bill envisages the attainment of economic justice, for the achievement of social justice, for establishment of natural justice, and for distributing the land equitably amongst landless tiller and the people of the land, ಮೊದಲನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕೇವಲ 2,500 ಕೋಟಿರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಎರಡನೆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1,750 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾವು ಬೆಳೆದು ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ನಾವು ಬಂದಿತ ಇಲ್ಲ. ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಆಹಾರ ಅಭಾವ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ ಇದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ರಿಜರ್ವ್ ಡಾಂಕಿನವರು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. "Creditor India has become the debtor India of to-day." ಎಂದು. ಇದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಮಹತ್ವ ಪೂರಿತವಾದಂಥ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲೇ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಆ ದೇಶಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜರ್ಮನಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ 1914ರಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ಜಮೀನುಗಳ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೆಳೆಯ ತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಅವರಿಗೇ ಸಾಲದೆ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಜನತೆಯ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಜೊರು ಜೊರುಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದರಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಅದರಿಂದ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಆಹಾರ ವಿಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟೋಕಾಲ ನರಳಿದರು. ಚೆನ್ನಾದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆತಂದು 11 ಕೋಟಿ ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಭದ್ರ ಭದ್ರ ಮಾಡಿ ತ್ರೈರಾಶಿಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿನ 33 ಕೋಟಿ ಜನಗಳಿಗೆ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಹಂಚಿದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ 13 ಗುಂಟೆಯಷ್ಟು ಜಮೀನು ಬಂತು. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರದ ಹಾಹಾಕಾರ ಬಂತು. ರಷ್ಯಾದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ 1928 ರಿಂದ 1953ರ ವರೆಗೆ ಅಖಿನ್ನವಾಗಿ 25 ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿದ್ದ 15 ಮಿಲಿಯನ್ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚಲು ಜೊರು ಜೊರುಮಾಡಿದಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಅದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವುಂಟಾಯಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡು ನಮ್ಮ ನೆಹರೂ ಅವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "I have committed a great blunder in not having recognised the importance of minor irrigation schemes" ಎಂದು. ಮೈಸೂರು ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ಸ್ಕೀಮುಗಳಿಗೆ ಮೇಜರ್ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ಸ್ಕೀಮುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ

ಇಷ್ಟು ಕೊರತೆ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆಹರೂ ಅವರು ಅರಿತುಕೊಂಡರು. ಅದೇ ರೀತಿ 1953ರಲ್ಲಿ ರಷ್ಯಾದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಮೈಲಂಕೋವ್ ಅವರೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "I am sorry I have not been successful in the proper and efficient utilisation of land" ಎಂದು. ಪೋಲೆಂಡ್ ದೇಶವನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಎಂತಹ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಈಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಯಾದಂಥ ತತ್ವವನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಸಮತಾವಾದ ನಮಾಜ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ, "ಸರ್ವೇ ಜನಾಸ್ಸು ಖಿನೋಭವಂತು" ಎಂಬ ನಾಣ್ಯದಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಧೈಯವುಳ್ಳ ಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೂ, ಈಗ ಇಂತಹ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ತಂದಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೂ ಮುಂದೆ ಇದರಿಂದ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಶಾಂತಿ ನೆಲಸಬೇಕು. ಆ ಒಂದು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಯಂತ್ರೀಕರಣಗೊಳಿಸಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಇದುವರೆಗೂ ಪರದೇಶದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾಯಿತು. ಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿ ಸಹಕಾರ ಆಂದೋಳನ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಕಳೆದ 53 ವರ್ಷಗಳ ಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿಯ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರು ಆದರೆ ಅಂತಿಮಶಃಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಬದರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರ ದೊರೆತಿದೆಯೆಂದರೆ ಕಡಿವಸ ಸಹಕಾರ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 100 ರೂಪಾಯಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 3.4+3.6=7% ಮಾತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದಿರತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅರಿವು ಜನತೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಬಾರದು, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜನಗಳ ಒತ್ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು, ನಮ್ಮ ನೆಹರೂ ಫೈವ್ ಇಯರ್ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು, ಇವಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಕಮಿಷಿಯವರು, ನೆಹರೂ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಸರಿ. ಇದನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಕೇವಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಅಥವಾ ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ.ಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದ್ದು. ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲನಾಗುತ್ತೆಂದರೆ ಶೇಕಡ 85 ಮಂದಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸಬನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಶೇಕಡ 15 ಭಾಗ ಮಾತ್ರ

ಆಹಾರ ಸರ್ಪಸ್ ಅಗಿತ್ತು, ಅದೇ ಈ ದಿವಸ ಶೇಕಡ 13½ಯಷ್ಟು ರೈತ (Agriculturists 13½%) ಜನರು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಂಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಇಲ್ಲ, ಕಣಸಾಲದೇಷ ಇದೆ; ಯಿಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳ ಸಹಾಯವಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಶೇಕಡ 13½ಯಷ್ಟು ಜನರು ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕಾಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆದು ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಸಹ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೇ ಎರಡನೆಯದಾದ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಂಥೆಂಥ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಫಲ ತಾಂಶ ದೊರೆತಿದೆ ಎಂದು ನೂಟಿಸಿ ಈ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವಾದ ಮನೂವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಫಾರಂಗಳು ನಾನಾ ತರಹದಲ್ಲವೆ, ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅಧೀನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇಂಡಿಯಾ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ರಿಸರ್ಚ್‌ನವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ತಜ್ಞರು, ಪ್ರವೀಣರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನೂಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಕ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಮನೆಯ ಇವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಇಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಬುನಾದಿ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಕಾನೂನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಪ್ರಥಮತಃ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು, ನಾನೊಬ್ಬ ಭೂಮಾಲೀಕನಲ್ಲ, ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲೂ ದೊಡ್ಡ ಮಾಲೀಕರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಯಾರ ಒತ್ತಡವೂ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಕಾನೂನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ - ನಾವು ಕೇವಲ 208 ಜನ ಹೇಗಾದರೂ ಉಳಿದವರಾದರೂ, ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು—ಜನತೆಗೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಕೋಟಿ 22 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗೆ, ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಭೂ ರಹಿತರೋ, ಯಾರಿಗೆ ಭೂಮಿಯಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಯಾರೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿದೆ. ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಮನೋಭಾವವೆಯಿಂದ ಅವರು ಇದನ್ನು ಬಹುತಃ ತಂದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಒತ್ತಡವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ನಮ್ಮ ದುರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. Because that information has been communicated to me by means of cosmic conscience. (Laughter!)

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಶೀಲ

ನೋಣ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಬರಬೇಕಾದರೆ - ಇಂಥ ಮಹತ್ವ ಪೂರಿತವಾದ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ತರಬೇತು ಹೊರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಏತನ್ಮಾತ್ರವೇ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ ರಿಸೀವಿಂಗ್ ಚೆಂಡೆನ್ಸಿಯರಬೇಕು, ವೆರಾಕಮಿಂಗ್ ಚೆಂಡೆನ್ಸಿಯರಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಎ, ಬಿ, ಸಿ, ಡಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಜನರು ಅನೇಕ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು; ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೆ A, B, C, D ಮತ್ತು E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರವರು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟ್ರನ್ ಎಂದು ಏನೇನೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದೇ ಜನತೆಯ ಆಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಟೀಕೆಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡ (ಮದ್ದೂರು).—On a point of order, Sir, ತಾವು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಟೀಕೆಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿಲ್ಲದಿರುವ, ವಿವರಣೆಕೊಡಲು ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಟೀಕಿಸುವುದು ಅನುಪಪ್ಪಕ್ಕ, ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸ್ಪೀಕಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ವ್ಯಕ್ತಿರೆಯೇನೇನು ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಡಕವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ವೀರಪ್ಪ. —ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೋ ಸರಿಯೆನಿಸಿದರೂ ಸಹ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾದೇಶಕ್ಕೇ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳದೆ ವಿಧಿಯೇ ಇಲ್ಲ, ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue).—If the Hon'ble Member can yield, I would like to say that there is no need to drag in the name of the Prime Minister either in the individual capacity or as the Prime Minister. This Bill has not emanated from the Prime Minister. I have made it clear during my speech that the Bill is drafted on the basis of the recommendation of the Committee under the Chairmanship of Sri Jatti and the recommendation of the Land Reforms Committee. Therefore, there is no need to drag in the name of the Prime Minister.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ (ಬಜಾಪುರ).—ಗೌರವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡ ನೂಟಿಸಲು ನಿರ್ಬಂಧವಿದೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಿಂಗೇಗೌಡ (ಕನಕಪುರ).—ಈ ಮನೂವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಉತ್ತರಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಟೀಕೆಮಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇನು? ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು, ಉಳುವವನೇ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನವೇಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಇರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು, ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು, ಬಡವನಿಗೂ ಬಲ್ಲದ ನಿಗೂ ಇರುವ ಏರುಪೇರುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

2-30 P.M.

ಹಿಂದೆಯೇ ಏಬ್ರಹಾಂ ಲಿಂಕನ್‌ರವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "You cannot strengthen the weak by destroying the strong or you cannot strengthen the weak by weakening the strong." ಈ ಬಿಲ್ಲುನ ವಿಚಾರ ಕ್ಯಾರಕ್ಟರಿಕ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, the Bill is something, like sugar or salt, devoid of odour, devoid of taste and devoid of smell and flavour. How can you process it? ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ರಚನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಿಲಿಂಗ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಜನಗಳ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಪರದೇಶದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ, ಕೇವಲ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೇ ಸಿಲಿಂಗ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸೂಚ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ಮೆಹನತ್ತಿನಿಂದ, ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆಹಾರ ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಆಹಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಕಾನೂನುಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತರುವುದರಿಂದ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದೇ ಅಥವಾ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ. ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪರ್ಷನ್‌ಗಳಿಂದಲೂ ಶೇಕಡ 75 ಭಾಗ ರೈತಾಪಿ ಜನರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷರ ಆಡಳಿತಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿನಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಪರರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಬಂದು, ಅವರ ಆಳ್ವಿಕೆಯೂ ಹೋಯಿತು, 1947ನೆಯ ಇಸ್ರಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಬಂದು ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಬೃಹತ್ತರವಾದ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಕೀಮುಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ನಾವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೂಲಕ ಸಿಲಿಂಗ್ ಇಂಟ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯು

ವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವುದರಿಂದ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವನ್ನು ನೀಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ: ಬೇರೆ ದೇಶದ ವಾತಾವರಣವೇ ಬೇರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಾತಾವರಣವೇ ಬೇರೆ. ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಒಂದು ಪಾದ ಹೇಳಬಹುದು, ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಇರತಕ್ಕ ಭೂ ಮಾಲೀಕ ಇರಬೇಕೇ ಎಂದು. ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಆಬ್ಸೆಂಟೀ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಅನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಸೆಕ್ಟೆರಿಯಲ್ ರೆಜಿಲೆಂಟ್ ಜವಾನರೂ ಕೂಡ ಆಬ್ಸೆಂಟೀ (absentee) ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ತತ್ವವಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಸಬುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಜೀವನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಬೇಕು. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಚಪ್ಪಾಸಿ, ತನಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಮಿಗಿಸಿ ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲೋ, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೋ ಒಂದು ಎಕರೆ ಅಥವಾ ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ಆಬ್ಸೆಂಟೀ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು 30 ಪರ್ಷೆಂಟ್ ತಹ ದುಡಿದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ ಜೀವನಮಾಡೋಣವೆಂದು ಒಂದು ಎಕರೆ ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅವರೂ ಕೂಡ ಆಬ್ಸೆಂಟೀ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಕೊಂದರೆಮಾಡಬೇಡಿ. ನನ್ನ ವಾದ ಇಷ್ಟೇ. ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇವರು ನಿಮ್ಮತ್ತರಾದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹೋಗಿ ನೆರೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಯಾವ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲೂ ಇದು ಧರ್ಮ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜಮೀನು ಇದ್ದು ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಎವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜಮೀನು ಇದ್ದವರಿಗೆ ಜಮೀನುಕೂಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜಮೀನು ಒಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇದು ಒಂದು ಪಾರ್ಶ್ವಯವಾದವಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ವಾದವಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ವಾದವಲ್ಲ. ದೇಶದ ವಾದ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಹೋಗಿನಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ತರಲು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿನ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಈ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವನ್ನು ನೀಗಬೇಕಾದರೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಕೊಡಿ. ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡದೆ, ಸರಿಯಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ತಾರದೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಿಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ, ಉಳಿದುದನ್ನು ಅವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಶ್ರೀ ಜತಿಯವರ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡ 93 ಜನ ರೈತಾಪಿ

ರವರು ಆ ಕಸಬನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವವರು ಎಂದರೆ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಟರ್ಸ್ ಲೇಬರ್ಸ್ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ ಏಳರಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲವೇ? ಎಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಹೆಚ್ಚುತ್ತೀರಿ? ಕೇವಲ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾತ್ರ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ? ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ 16 ಅಥವಾ 17 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಆ ಜಮೀನು ಬಗ್ಗೆ ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ನಿಮ್ಮ ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಸುಮಾರು ಉಪಯೋಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಉತ್ತರ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕಿಂತಲೇ ನಿವೃತ್ತ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಉತ್ಪಾದಕರು ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಲನ್ನು ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೇ? ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಇದೆ.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Tenants should be given preference.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವಿರಪ್ಪ.—ಚೀನೀಸ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆ ಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ. ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟು ಇದ್ದರೆ ಆಗ ಬೇರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚತ, ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿ ನಮ್ಮ ಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗವಾದುದಕ್ಕೆ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮೇಲೆ, ಟಲ್ಲರ್ ಅವರು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾವ ಲಕ್ಷ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಗೊಂದಲವಾಗಿಯೂ ಈ ಜಮೀನಿಗೆ ಕೈಹಾಕ ನಾನು ಹರಪನಹಳ್ಳಿಯ ಪಂಚಾಂಗ ಹೇಳುತ್ತಿ ನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಇದನ್ನು ಆ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿಸೋದಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ರಿಂದ ಬಹಳ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ, ವಾಗಿಯೂ ಜನತೆಯ ಸಹಕಾರ ಬೇಕಾದರೆ first of all other sectors; ಬೇರೆ ಸೆಕ್ಷರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಧೂನುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಜಮೀನು ಮಾಲೀಕರುಗಳಿಗೆ ಷೇಷ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಳೆಯ ಸೆಕ್ಷರ್ ಅದ ಮೇಲೆ 7½ ರೂಪಾಯಿ ಸುಬ್ಸಿ ಡಿ ಕೊಂಡು 10-12 ಜನರಿರುವ ಸಂಸಾರಮಾಡ ಣದ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾದರೆ ಲೆಟ್ಟಿ, ವಾಟರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಹಳ ಮಾಡಬೇಕಾಗು ಣ. ಅಂಥವನಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಎಕರೆ ಣ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಸಂಸಾರ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಣವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇರತಕ್ಕಂಥ ಣವನ್ನು ರೈತರು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾ ಮಾಡುವುದರ ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಣವು ಕಮನೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣ ಣಕಾರ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಣಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇದ ಣ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಣ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಹಾರ ಅಭಾವ ನಿವಾರಣೆ ಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ ಮಾಲೀಕರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡ ಎಂಬುದು ಇದೆ. ವಿಶೇಷ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಬೆವರುಸುರಿಸಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ತಾನು ರಿಟೈರ್ ಆದನಂತರ ತನಗೆ ಜೀವನಾಧಾರ ವಾಗುತ್ತದೆ ತನ್ನ ತಲೆ ಕಾಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಿಡುವಳಿದಾರರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಜಮೀ ನಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಂಥ ವರಿಗೆ ಒಂದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಲಸಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅಂಥವರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಇರಬಹುದು ಎಂಬ ಒಂದು ಗ್ಯಾರಂಟಿಯು ಬರಬೇಕು. ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

Sri A.R. KARISIDDAPPA (Arasikere).—I just want to know from the Hon'ble Member whether he is opposing the ceiling.

Sri Y. VEERAPPA.—As I hinted a couple of minutes ago, the Hon'ble Member should follow my logic.

AN HON'BLE MEMBER.—What is your logic?

Sri Y. VEERAPPA.—My logic is: are you sure that your land utilisation policy has been effectively implemented? You must answer this point and then elicit information from me. You have not been utilising the land effectively and usefully for the sake of the country at large. Amidst this you wanted to produce a Bill just as sugar or salt devoid of flavour, odour or colour. Further you have not furnished information regarding the number of landless, poorer classes.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—Is the Hon'ble Member representing the P.S. Party or the Swatantra Party?

ಶ್ರೀ ವೈ. ವಿರಪ್ಪ.—ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪರಮಾವಧಿ ಮಿತಿಯನ್ನು ತರಬೇ ಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಠರಾವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದ್ದೇವೆ. ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದಾರಿ ಸುಗಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೆರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಪರಿ ಣಾಮವಾಗಿರಿದೆ ಎಂಥ ಕಡಿ ಅನುಭವ ಬಂದಿದೆ ಎನ ವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕು. ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಧರ್ಮಪೂಜಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಬಂಡವಾಳದಾರ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವಂತೆ ಇದೆ.

(ಶ್ರೀ ವೈ. ಎರಪ್ಪ)

After all when you are introducing a very pious law for the people at large, you can neglect 3.4 per cent of the people.

There should not be any iota of doubt in the investigation. It must depend upon the fertility of the soil, upon the varieties of the crop grown in the area.

ನಾನು ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಪರಿಹಾರಕೊಡ ತಕ್ಕ ನೀತಿಯು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 2,500 ರೂಪಾಯಿ, ಅಥವಾ ಐದುನಾಪಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯ ಬೆಲೆ 5,000 ದಿಂದ 10,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಬರುವ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒಂದೇ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಹಣವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಕೊಡದೆ 20 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿ ದಾರರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? 20 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅಂಥವರು ಒಳಗೆ ಯಾವ ಕನಬನ್ನು ಆವಲಂಬಿಸುವುದ ಕ್ಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ದುಡ್ಡಿನ ಸರವೂ ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಅದು ಸಮಾಜ ವಾದ ಆಗುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಡಾಯವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದುಪ್ಪರಿಣಾಮ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪರಿಹಾರ ಹಣ ವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೊಂದು ಸರಿ ಯಾದ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದ ಸರಿಯಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಇಲ್ಲ. ಸೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕಿ ಬೇಸಿಕ್ ಯುನಿಟ್, ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಯ ಆತಂಕವಿರುವದಿಲ್ಲ. ರೆಂಟ್ ಎಷ್ಟು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲೆ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಇದನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಭಾರಿ ಅನ್ಯಾಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೆಂಟ್ ವಿಚಾರ ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ರೆಕ್ಯಾಚಾರವಿಲ್ಲ. ನಾನು ರೆಕ್ಯಾಚಾರವೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಣತ ರನ್ನು ಕಂಡು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ತತ್ವಕ್ಕೆ (Principles of Democracy) ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ರೈತಾಪಿ ಜನತೆಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶನಮಾಡಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಬಹಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ, ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕಾಯಿಂ ಆಗಿ ನೀರು ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿ ನ್ನು ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ 20 ಪಲ್ಲಾ ಬೆಳೆ ಯಬಹುದು ಅಥವಾ 18 ಪಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಅಂದರೆ 9 ಪಲ್ಲಾಕ್ಕೆ ಬಂಡೆಗಕ್ಕೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ದರದಂತೆ 450 ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲುಗಾಗಿ 50 ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿ 500 ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗುವುದು. ಗೊಬ್ಬರ ಗೊಡು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಬರ್ಚು ಹೋಗಲಾಗಿ ಒಂದು

ಎಕರೆಗೆ 130 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಎಂದರೆ ಎ ಸರಾಸರಿ 150 ರೂ. ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿ (500-150=350. ie 1/3 to the Lord ie Rs. 170 & 233 to the Tiller Tenant). Out of the 1/3 share, the lord has to spend for assessment, improvement. This looks very just and equitable.

ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಮನೆಯವರು ದುಡಿದು, ತಾ ದುಡಿದು, ಹುಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕಿ, ಗಿಡವನ್ನು ಹ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಕೂಲಿ ಆಳುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಮಾಡಿದರೆ 135, 140 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಅಂದಾಜುಪ್ರಕಾರ ಇವೆ ದವಸ 18 ಪಲ್ಲಾಕ್ಕೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡೆ ದರದಲ್ಲಿ 135 ರೂಪಾಯಿ ಕಳೆದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಯುತ್ತದೆ! 365 ರೂಪಾಯಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವನಿಗೆ ಉಳಿದದ್ದೇ ಭೂ ಮಾಲೀಕನೇ ಆದರೂ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರುತ್ತಾನೆ! 1,000, 1,500 ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಿರುತ್ತಾನೆ. ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಗೆ ಭೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಒಂದು ನ್ಯಾಯ ಧರ್ಮ, natural justice ಇರಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ವಿಷಯ. Besides main crops the tenant grows ಹುರುಳಿ, ಉದ್ದು, ಕಡಲೆ, ನೆಲಗು vegetables, ಕೊತ್ತಂಬರಿ, ಮೆಂಥು and other costly crops. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೆಕ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉದಾಹರಣೆಗೆ, you have started for three pallas in dry land. ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಯಾರು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ವಿಷಯವರು refer ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕಷ್ಟ ಜಮಾನಿನಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ ದುಡ್ಡಿ 1/4 ರ 1/5 ಭಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಧರ್ಮ ದುಡ್ಡು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. 4 1/2 % ಬಾಡು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ, natural justice ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಇರತಕ್ಕ ಜಾಗದಲ್ಲಿ 1/3 ಅಂಶ ಕೊಡಿ ಬುಟ್ಟಿ ಜಮಾನು ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ 1/4 ಭಾಗ ಕೊಡು ಸೂಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಲಾ ಪಾಯಿಂಟ್ಸ್ ಇವೆ. ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳೆ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು 1/6 ಭಾಗ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎರಪ್ಪ.—ಅವರೇನೂ ದೇಶ ರೋಷದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಾನು ಅನುಭವ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಅನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅದರ ದಿಪೋಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. “As far as possible in consonance with existing conditions in the respective States” ಎಂದು. ಅದು ನನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ನನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸರಿಹೋಗುವ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರಿಗೆ ಇದರ ನನ್ನ ಶರಣಾರ್ಥಿ, ಪ್ರಣಾಮಗಳು. ವಾಸ್ತವ ಏನೆಂದರೆ, ದಿನಚರಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಡುವ ರೈತಾಪಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ. Charity begins at home first. ಆ ಯಿಂದ rental fix ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಈ ಫ್ಯಾಂಕ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸಬನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ರೈತ simple mortgage ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ (Mortgagor) he must be able to execute usufructuary mortgage to the extent of ceiling limit. ಏನಿದು? ನಕ್ಕರೆ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟುಹೋಯಿತೇ? ಬೆಲ್ಲದ ಅಚ್ಚೇ? ತಕ್ಕದಿ ಕಟ್ಟುಹೋಯಿತೇ? (How is it possible to observe this doctrine? ಅತ್ತಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಇತ್ತಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 160ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು ದುಡ್ಡು ಏನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ, the State is incapable of supplying the dire needs and so how dare you prevail upon the fundamental rights of the people? ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ fragmentation policy ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು relax ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ Law of inheritance ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇರೆ involve ಆಗಿದೆ. I think lawyers are ready to argue on this Bill in courts of law. ಲೇಗಲ್ ಇಂಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹುಶಃ ತಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. So civil courts, and lawyers' aid is very essential.

Sri Kadidal MANJAPPA.—There are similar enactments in force in Gulbarga and Belgaum Divisions and nothing serious has happened so far as inheritance is concerned.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಆಗಬಹುದು. ಈಗ ಸ್ತ್ರೀ ಧನ ಇದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಎಕ್ಸ್‌ಫನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. 'If a wife in a joint family owns any property, other than Stridhan property she is not eligible to retain property in excess of the ceiling limit' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ತಾಯಿ ಇರಬಹುದು. ಸ್ತ್ರೀ ಧನ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಇದು ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ.....

Mr. SPEAKER.—How much more time do you want?

Sri Y. VEERAPPA.—About half an hour.

Mr. SPEAKER.—Before we rise, I want to draw the attention of the members to the "Notes on Parliamentary Course" written by me. I do not claim to have written it myself. After taking down the lectures, later on the same day I elaborated those notes by spending about two to three hours a day in my room. I have been very faithful to the lectures delivered there. As you were all responsible for my going there and attending those

lectures, I thought I should give the benefit of those lectures to you. There are sufficient number of copies and members will get them from the office.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಅದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿರುವುದೇ ಅಥವಾ ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆಯೋ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಇದರಿಂದ ಆಗಬಹುದಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವಿವರಣೆಯಂತೆ ಈಗ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಏನೊಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ನಾವೀಗ ಅದಿರತಕ್ಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರಂತೆ ಜನರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಸತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ—ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನೇ ರ್ಯಾಡಿಕಲ್ವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಭಟ್ಟಿ ಇಳಿಸಿ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ದರ್ಜೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. For argument's sake ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೆ ಕಾಲ್ಡ್ 68ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—

"68 Ceiling on personal cultivation.—It shall not be lawful, with effect from the appointed day, for any person to hold as owner under his personal cultivation land in excess of three family holdings:

Provided that nothing in this section shall apply to—

*** (e) efficiently managed farms which consist of compact blocks, whose breakup in the opinion of the State Government is likely to lead to a fall in production."

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

“Explanation.—A farm shall be deemed to consist of compact blocks if it is so situated that no piece of land included in such farm is separated from another piece by a distance of more than ten miles.”

ಇದರಲ್ಲಿ ಗರ್ವಮೆಂಟು ವ್ಯಾನೇಜ್ಡ್ ಫಾರಂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪಾದ ಬರುವುದು ಅಪ್ರಕೃತ. ಸೀಲಿಂಗು ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ತಪ್ಪಾಗುವುದು. ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಇಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಲಿನ್ಯನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ರಿಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ಟೆನೆಸಿ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಪಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ “ಟ್ರಿರು” ಇವನೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುವ ನಿಷ್ಕಂಪ್ತ ಪಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ರ್ಯಾಂಡು ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಾವಿಷನ್ನುಗಳಿವೆ. ಅದರಂತೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿರ್ದೇಶನಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಂಡಲದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು, ನಿಮ್ಮ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್ನುಗಳ ವರೇ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದವರಿಗಲ್ಲ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಿವೆ. ಇಂತಹ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಸಂದೇಹವೂ ಇದೆ. ಇದರ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಏನೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಅಯೂಬ್‌ಖಾನ ರವರು ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಅವರ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೂರು ಜನ ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಯ ತಕ್ಷೀರಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಚಾಪ್ಟರು VI. Management of Land ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಡೆವಾಕ್ರಸಿ ಎನ್ನುವುದು ಉಳಿವೇ ಇಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. This may be compared to collective farm. ಈ ವ್ಯಾನೇಜ್ಡುಮೆಂಟು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕರೆಕ್ಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. You may say that fragmented land would be taken over and utilised for growing more food. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಒಂದು ಫಾರಂ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue).—That is an experimental farm where you do not expect any return.

Sri Y. VEERAPPA.—If you cannot expect any profit, at least should you not see that the capital invested is safeguarded?

Sri Kadidal MANJAPPA.—Not in the case of experimental farms.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪವೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲ ಒಂದೆರಡು ಕರಣಿಕ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ

ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ದ್ದ ಫಾರಮ್‌ನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ದಿಂಚೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಇದರಿಂದೇನೂ ಫಲ ದೊರಕದಂತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಬೋನಫೈಡಿ ಇಂಟೆನ್‌ಷನ್ನಿನಿಂದ ಏನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮದ್ದೂರಿನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫಾರಂ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರು ಫಾರಂ ಎಂದೇನೋ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲ ಏನೂ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಹಾರದ ಅಭಾವವಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಪಾಳುಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಾದುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಫಲವತ್ತಾದ ಜಮೀನು, ಇದಕ್ಕೆ ನಿರೀನ ಸತ್ವೆ ಇದೆ. ಅದರೂ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅಪ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲಿದೆ.

Sri N. RACHIAH (Minister for Agriculture, Excise and Social Welfare).—In most of the Government Farms we utilise all the farms properly. I think the Hon'ble Member has not got all the data.

Sri Y. VEERAPPA.—But, I have seen the state of affairs in the farm near Maddur with my naked eyes. It is left fallow. It is not found fit even for cattle grazing. If you go to the south of the garden, the land is kept vacant. Whenever I go in the bus that way, I curse the Government.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ಜಮೀನಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಅಹಾರದ ಅಭಾವವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳೆಯನ್ನೂ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಾವಿಷನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಚಾಪ್ಟರು ಆರನೆಯ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಡೈರಿಯನ್ನು ಮಾಟುಗಳೇನು ಮಾಡುವಾಗ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಭೋಗ್ಯವಾದ್ದು ಅದು ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರನಿಗೆ ಆಗಲೇ ಬೇಕು ಎಂದಿವೆ. I have got a fundamental right to use my land as I like. Supposing one requires money for some of his urgent needs. Why should he be restricted in this way? It will be very difficult for him by this restriction. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವನೇ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಿರಿ ಭೋಗ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಇಡಬೇಡಿ.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Supposing a non-agriculturist takes a usufructuary mortgage; what would be the consequence then? Can he cultivate?

Sri Y. VEERAPPA.—When the non-agriculturist wants to take the land, let him cultivate; what prevents him?

Thereby, you are relieving the person from his difficulty and helping the Government by producing more food.

ಈ ಪ್ರಾವಿಷನ್‌ನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ರಿವೈಸು ಮಾಡಬೇಕು. ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ನೆಟ್ಟಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಕೋರ್ಟಿನ ಪರಿಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಡದಿರುವಂತೆ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಲ್ಯಾಂಡು ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ಲು ಇದೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರವರಿಗೆ ಪವರನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅಪರ್ಟಿಟ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ಲು ಕ್ರಿಯೆಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಪರ್ಟಿಟ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ಲು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. Small absentee landlords should not be affected (N.G.O.'s and ಚಪ್ಪಾನಿ hold lands from one acre to five acres and create tenancy rights. ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಬಾರದು. (Debt liquidation scheme is to be prepared by the manager—vide Chapter VI). ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೋರಾಂಡಂನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ಚಿಂಪೊರೆಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಅದರ ಖರ್ಚು ಏನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಒಬ್ಬನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತಹ ಲ್ಯಾಂಡನ್ನು ಜೊರು ಜೊರು ಮಾಡಿದರೆ, ಫ್ಯಾಕ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನು ಎಫೆಕ್ಟಿವ್ ಆಗಿ ಫಾರಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನೇ ಕಲ್ಟಿವೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅದನ್ನು ರಿಲೀಜ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಅಧಿಯ ಆರಂಭವಾಗುವುದನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಎಂಬ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕಣ್ಗೆ ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ಸ್, ಲ್ಯಾಂಡ್ ಕಮಿಷನ್ಸ್ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ ಅವನ್ನು ಡಿಲಿಮಿಟೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭೂಮಿಯ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಏನಿದೆ, ಭೂಮಿ ಫಲವತ್ತಾಗಿದೆಯೇ, ಮಳೆ ಎಷ್ಟಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹಾನಿನಡ ಟಿ.ಬಿ. ಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಜತ್ತಿಯವರು ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಮನೂವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗ ಕೂಡದು. I am telling you. It is akin to your omnibus resolution of Socialistic Pattern of Society. When you are doing a legislation, it must be premeditated properly. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆರಗಿನಿದೆ, ಅದರ ಕಷ್ಟವೇನಿರುವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಾವು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. It is a piece of warning not in your interest but in the interest of the people at large. ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಹಾರ ಅಭಾವ ಎನ್ನುವುದು ಕೆಳ

ದರ್ಜೆಯವರಿಗೂ, ಕಾರ್ಮಿಕವರ್ಗದವರಿಗೂ, ರೈತರಿಗೂ, ಬಡವರಿಗೂ ತುಂಬ ಬಾಧಕವೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತ ಹೊಲೇನರಿಸಿಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಬರಬೇಕು. ಅದು ಸುಲಭವಲ್ಲ, ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆ. ನಿಮ್ಮ ಫ್ಯಾಕ್ ಮೆಂಟ್‌ನೇ ಫಾಲಿಸಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಮ್‌ಬಿಸ್ ರಿಜಲ್ಯೂಷನ್, ಮತ್ತು ನಾಗಪುರ, ಅವಡಿ Resolution, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಷನದ ರಿಜಲ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಯಾವಾತನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾಗಿ ಸಾಗು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮುಂದೆ ಅಕ್ಟಿವಿಷ್ ಆಗುವಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಾಪ್ತೀಕ್ವಿಟ್ ಎಫೆಕ್ಟಿವ್‌ನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾರಿ by fraud or collusion surrender ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ರೀ ಒಸನ್ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಳೆಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋದಂಥ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಮೂಲಕ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ ಮುಂದೆ ತಂದು ರೀ ಒಸನ್ ಮಾಡಬೇಡಿ. ತಾರೀಖು 1ನೆಯ ಜನವರಿ 1952ರಿಂದ ಅಪಾಯಿಂಟೆಡ್ ಡೆವಲಪರ್‌ಗೆ ಮೈಸೂರು ಗೆಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತ ಒಂದು ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆಗಲೇ ಅದು ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. Voluntary surrender, fraudulent surrender ಇವನ್ನು ರಿಪೇರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡಿ. ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಾವಿಷನ್‌ನಿಂದ ತೆಗೆಯಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಎಷಯ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾಲಿಟಿಷಿಯನ್ ಆಗಿರಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಆತ (Honest statesman) ಆನೆಸ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಆಗಿರಬೇಕು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್, ನನ್ನ ದೇಶ, ನನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರ, ನನ್ನ ಜನ, ನನ್ನ ಸರ್ಕೋದರರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು revolution provoked and a sort of exploitation just to yield to the temptation of the electorates ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. This is a thought. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸೇಟಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. In communist countries like U.S.S.R. ಅವರಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಚಾಪಟ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ವಿಪ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಫೀಡ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಡಿಷದಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. In spite of that what Malenkov has said in 1953 when he just laid down his office, ಅದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ರೀತಿ ಡೆವಾಕ್ಟಿಕ್ ಕಂಟ್ರಿಯೊಳಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ರಷ್ಯಾದವರು, ಚೆಕೊಸ್ಲಾವಾಕಿಯವರು, ಸೋವಿಯೆಟ್‌ನವರು.

(SRI Y. VEERAPPA)

ಅದರ ನಾವು ಸೋಲುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಬೇಡಿ. ಚೈನಾ ಮತ್ತು ರಷ್ಯಾಗಳಿಗೆ ನಾವು ಮಾದರಿಯಾಗಬೇಕು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿ ದಾರರ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಅದೇನೆಂಬ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಾಡ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡೋಡಿಸಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡದೆ ಜಮೀನು ಹೊಂದಿರುವವರಿಂದ ಜಮೀನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಿ. ಎಫ್.ಪಿ.ಒ. ಗಳು, ಬಡನಾಕರರು ಚಪ್ಪಾಸಿಗಳು ಕೇವಲ ಎರಡು ಮೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವರಿಂದ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಇದರಿಂದಲೇ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆ ಹರಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಸರ್ಕಾರೀ ನೌಕರಿಯಿಂದ ನೌಕರರಾದವರೇ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಅವರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ರೂರಸ್ ತರಬೇಡಿ. ಸಾವಿರಾರು, ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊಟ್ಟೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು, ಬೊಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಇರತಕ್ಕವರ ಜಮೀನನ್ನು ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳೆ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹೊಟ್ಟೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಓನರ್‌ಷಿಪ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವವರು ಮುಂದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಟೇಜಿಗೆ ಬಂದವರೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತನು ತನಗೆ ಆಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ನಂಬಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ (Restrictions) ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಷನ್ ಇದೆ. ಎಫ್‌ಜಿಎಫ್ ಆಗಿ ಕಲ್ಪವೆಟ್ ಮಾಡಲಿ. ರ್ಯಾಂಡ್ ಬಹಳವಾಗಿ ವೇನ್ಸ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ವಜ್ರದಂತಹ ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವರಲ್ಲಿ ಆನೇಕರು ಬಡವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ರ್ಯಾಂಡಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಸರ್ಕಾರದ ಬರ್ಚಿನಿಂದಲಾದರೂ ಬಡವರಿಗೆ ಜಮೀನುಗಳಿದ್ದೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ಅಂತವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬರ್ಚಿನಿಂದ ಬೇಸಾಯ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಉಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ. ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ (for the landless) ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು, ಐದು, ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮೀನುಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಿ. ಆಗ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಬರ್ಚಿನಿಂದ ಬೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರು ಸಾಲ ಮಾಡುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜನತೆಯ ಆರ್ಥಿಕಮಟ್ಟ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ನೌಕರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ತೆಂಗು, ರಬ್ಬರ್, ಅರೆಕನ್, Pepper ಇವೆಲ್ಲಾ ಮನಿಕ್ಯಾಪ್ಸ್. ನಾನು ಕಾಫಿ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅರೇಬಿಯಾ, ಬಾಬಾಬುಡೇಗಿರಿಗಳ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಕಲಿಯ

ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭ. ಆ ಬೆಳೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅದು ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರೀಂಟ್ ಏಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ರೈತ ಈ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಜೋಳ, ರಾಗಿ. ಬೆಳೆದಂತೆ ಬೆಳೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಗೌಡರು ಅಂಥವರು ಕಾಫಿ ಹಳೆಮಾಡಲು ಮುಂದೆಬಂದರೂ ಬರಬಹುದು. ನೀವು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ನಾನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಮೂಲಕ ದುಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು, ರಬ್ಬರ್, ಅರೆಕಾ, ಕೋಕೋನಟ್ ಇವುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರೀಂಟ್ ಕೊಡಬೇಡಿ.

4 P.M.

ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೋಪದೋಷಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಹೋಗಲಾಡಿ ನಬೇಕು ಎಂದು ನುಡಿಸುತ್ತೇನೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಆಶ್ಚರ್ಯನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇರುವ ರೋಪದೋಷಗಳ ಶೋಧನೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ಫಿಲ್ಟರ್ ಮಾಡಬೇಕು. It must be distilled. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಜನರ ಸಹಕಾರ ಈ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಸೆಕ್ಟರ್ (other sectors) ಟ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏರ್‌ಲೈನ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್, ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಇವುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಜಮೀನು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ನುಮಾರು 20-30 ವರ್ಷದಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಲೋಯರ್ ಸ್ಟ್ಯಾಟಿ, ಹೈಯರ್ ಸ್ಟ್ಯಾಟಿ ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದವರೆಗಿರುವವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರಕೊಡಿ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯುವವರಿಗೆ 20-30 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಕಾಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ತಮ್ಮ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಬ್ಬರೇ ಕುಳಿತು ಪ್ರತಿ ಪದವನ್ನೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲಿ ಕಲಕಿದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ ಸಿ.ವಿ. ರಾಮೇಶ್ವರರು ಸ್ಟೆಂಟಿಫಿಕೆ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಈ ಪಾಲಿಸಿಯ ಬಗ್ಗೆ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೇರೆ ಸೆಕ್ಟರಿಗೂ ಇದರಂತೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು, ಬ್ಯಾಂಕು ಮುಂತಾದವನ್ನೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಈಗಿರುವ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಲೋಕರ್ ತಹಶೀಲ್ದಾರರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು ಜಮೀನು ಬೀಳುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಸಾಗು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಮಾಡಿ. ಈಗ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬೇಡಿ. ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡಿ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗು ಮಾಡಿಸಿ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಹಣ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಮೊಣಸು ರಬ್ಬರ್ ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಡಿ.

ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಕರಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಅವಶ್ಯಕ, ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದಿರುವ ಭಾಷ್ಯರನ್ನು (chapter VI ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಪರಿಷ್ಕೃತವಾದ, ಆದರ್ಶ ಪ್ರಾಯವಾದ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿತವಾಗುವ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತರುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಂಬಿ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತು ದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ (ಸಾಗರ).—ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಮನೂವೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಲೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಪಡಿ ಮಾಡಿ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುವು ಮಾಡುವ ರೈತರ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದುಡಿಸುವ ಮಾದರಿ ವವರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ವಿಷಾದ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಕೂಡ ತಿದ್ದಿ ಪಡಿ ಮಾಡಿ, ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಆದರ್ಶದಾಯಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊನೆ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಉದ್ದೇಶವೇನಿತ್ತು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಆಹಾರವು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಗಾರರಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿರುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅವಕಾಶ ಹೋಗಬೇಕು, ಅದು ಹೋದರೆ ಮಾನವನಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರಕಲು ಎಂಬುದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಸೂಚನೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಪಡಿ ಮಾಡಿ ಅದರ ಮೂಲಕ ಅಂಗೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಗುವಳಿದಾರರನ್ನು ಭೂ ಒಡೆಯರಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಐದನೆಯ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಹಿಡುವಳಿ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಲ ಹಿಡುವಳಿ, ಸಿಲಿಂಗ್ ಹಿಡುವಳಿ ಮತ್ತು ಪರಮಾಪದಿ ಹಿಡುವಳಿ ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಿಡುವಳಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿ ಉತ್ತಮ ಮಾಡುವ ಭೂಮಿಯ ಸಂಪತ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಅಡಕ, ತೆಂಗು ವಗೈರೆ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭೂಮಾಲೀಕರಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಬಾಗಾಯು ಪಡೆದಿರುವವರು ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿ ತರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕೂಡ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅಡಕಗೆ ವಿನಾಯಿತಿವಿರುವುದರಿಂದ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ತರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಮಾಲೀಕರು ಗೇಣಿದಾರರನ್ನು ಒಕ್ಕಲು ಎಚ್ಚಿಸಿ ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲಗನಾಗಿ

20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿರುವವನನ್ನು ಜಮೀನುದಾರನು ಬಿಡಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಬಾಗಾಯಿತ್ತಿದ್ದರೂ ತರೀ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳೆ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಡಕ ತೋಟವಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರರಿಂದ ಇತರ ಗೇಣಿದಾರರಿಗಿರುವ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವರಿಗೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಅಡಕ ಬಾಗಾಯು ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತರೀ ಜಮೀನು ಇದ್ದು ಅದನ್ನು ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆ ತರೀ ಜಮೀನನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಅವು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಮೀನುದಾರ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ನಹ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಮೀನುದಾರರೂ ಮತ್ತು ಗೇಣಿದಾರರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಜೆ; ಆದರೆ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಸಹಾಯ ನೀಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇವರೇನೂ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಪರವೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದವರಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿ ಭೂಮಿಯ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಇರತಕ್ಕಂಥವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನುದಾರರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಜನರಿಗೆ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕಂಥವಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಿಲ್ಲ. ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿದ ರೈತನ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಂದ ರೈತನ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಆರು ಪಟ್ಟು ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ 15 ಪಟ್ಟು ಪರಿಹಾರಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಇದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಕಂಡುಬರುವುದು ಅಂದರೆ, ತಪ್ಪುಮಾಡಿ ದವನಿಗೆ ಅಲ್ಪ ಶಿಕ್ಷೆ, ತಪ್ಪುಮಾಡದೇ ಇದ್ದವನಿಗೆ ಉಗ್ರ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುವುದು. ಜಮೀನುದಾರರು ತಮ್ಮ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇರತಕ್ಕ ರೈತನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೇಣಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ಅನಂತರ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದು ಮೊದಲು 12 ಪಟ್ಟು ಎಂದು ಗೇಣಿ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ 15 ಪಟ್ಟುವೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ)

ರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಕೈತಪ್ಪಿಸಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರೈತನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ 15 ಪಟ್ಟಿ ಪರಿಹಾರಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅಲ್ಪಶಿಕ್ಷೆ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದಂಥವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಹಾರ ಕೊಡತಕ್ಕ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗೇಣಿಯ ಆರು ಪಟ್ಟಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಗೇಣಿಯ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ನಾರ್ಕರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಗೇಣಿಯು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಘಾತ, ಐದನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಎಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಯಾವ ರೈತನೂ ಪಡೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ರೈತನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರು ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕಡೆಯವಾಗಿ ಜಾರಿಮಾಡಿ ಇದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪಹಣಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಹಾಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗೊಂದಲವುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಂದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಜಮೀನುದಾರನು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವ ನಂದರ್ಭವಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವ ರೈತನು ಎಂಟು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಷ್ಟೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಗೊಂದಲವಾಗಬಹುದು. ರೈತ ಮತ್ತು ಜಮೀನುದಾರರು ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ರೈತನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆ ಉಂಟಾಗುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಯುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಬೊಂದಾಯಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸೇರಿತರು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಾಗತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಬಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಕ್ಟ್, ಭೂಸುಧಾರಣೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದುದು ಆಗಿದೆ. ಅದು ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಅದನ್ನೇ ಇಲ್ಲವೂ ಏಕೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬಾರದು? ಬೊಂದಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಗೇಣಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿ ದಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅಡಚಣೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕಾನೂನಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗೇಣಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಧ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆ ರೀತಿ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿಪ್ರಾಪದವೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಗತಿಪರವಾದಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ತೊಡಕು ಇದೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ

ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ರಕ್ಷತಗೇಣಿದಾರ ಮತ್ತು ಅರಕ್ಷಿತ ಗೇಣಿದಾರ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ 1952 ಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಎಂದರೆ ಆರುವರ್ಷ ಸತತ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥವನು ರಕ್ಷಿತ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೂ ಸಹ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಆಧಾರವಿದೆ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ರಿಕಾರ್ಡು ಇದೆಯೇ? ಯಾವ ದಾಖಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ರಶೀತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೂ ಸಹ ರಶೀತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆಧಾರವನ್ನೂ ದೊರೆಕಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. 1952 ಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಪಹಣಿಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅದು ದರಿಂದ ರೈತನು ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಮಾಡಿರುವುದು ಭೂಮಾಲೀಕನು ಹೇಳಬಹುದು. ಗೇಣಿಯ ರಶೀತಿಯಂತೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ರೈತನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆಧಾರವೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ರೈತನಿಗೆ ಅದನ್ನು ನಿಷ್ಕರಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ರೈತನು ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಹೊಡಬೇಕು. ವ್ಯಾಜ್ಯ ಹೊಡೆದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದವನು ಲಾಯರುಗಳಿಗೆ ಫೀಜು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದುವರ್ಷ ತನ್ನ ವ್ಯವಸಾಯದ ಫಸಲನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಮ್ಮಯ್ಯ ಅನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ದರಿಂದ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಗೇಣಿಯ ರಶೀತಿಯ ಮೇಲೆ ಅರಕ್ಷಿತ ಗೇಣಿದಾರ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಒಂದು ಆಧಾರ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪುಡ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಂದಂತಾಗಾಯ್ತು H.S.I. ಡಿವಿಷನ್ ಕೊಡುವುದು ರಶೀತಿ ಪಡೆಯುವುದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ರೈತರು ಇದ್ದರೋ ಯಾರು ಯಾರು ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಭತ್ಯೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಪಹಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ರೈತನ ಹೆಸರು ಬರೆಸಲಾಗಿದೆ. ಗೇಣಿದಾರನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಹಣಿ ಬರೆಸಲಾಗಿದೆ. ಪಹಣಿಯಲ್ಲಿ ರೈತನ ಹೆಸರು ದಾಖಲಮಾಡಲು ಆಗಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲ್ಲದೆ ಈಚೆಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಆತನು ರೈತನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದಿಡೆಗೆ ಮಾತ್ರ ರೈತನ ಹೆಸರು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಆಶೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ತುಮಕೂರು).—ನಾನು ಇದೇ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಬೇಕಾದರೂ ರಜುವಾತು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಫುಧಾ, ಪೋಕರಿ ಜನಗಳು ಸೇರಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಹಣಿ ಲೆಖ್ತು ನುಳ್ಳು ಬರೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ (ಒಳಾಡಳಿತ ಶಾಖೆಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಂತಹ ಜನಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಕಾನೂನು ಪುನರ್ರಚಿಸಿದಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಆ ರೀತಿ ಒಂದೆರಡು ಇರಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಬ್ಬರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಆ ರೀತಿ ಬರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಒಂದು ವೇಳೆ ಬರೆದಿದ್ದರೂ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಏನೋ ಅಪರೂಪ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಹೀಗೆ ಇದೆ. ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಮತ್ತು ಅವಿವಾಹಿತ ಮೈಸೂರುಗಳು, ಅವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಜಮೀನನ್ನು ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಷ್ಟು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಏಕೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಆ ರೀತಿ ಅವರು ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪುನಃ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ಬಂದ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರನ್ನು ನಿರಾಶ್ರಿತನಾಗಿ ಮಾಡದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಅಭಾವವಾಗಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಬೇಕು. ಆಹಾರ ಸಂಪತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಲು ಸವಲತ್ತು ಕೊಡಬೇಕು. ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಲು ಶ್ರಮಪಡತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೇಮವನ್ನು, ಮಮತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ವಿನಾಯಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟವರು ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಒಂದು ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ರೈತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿವಸ ಜಮೀನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅವನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅವನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲದೊರೆಯಬೇಕು. ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಆದರೆ ಪರಿಹಾರಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವರು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕುಂದೂರು ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಧ ಜಮೀನು ಮಾತ್ರ ಪುನಃ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತಲ್ಲೇ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ಏನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನು ಆ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ, ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಕೂಡ ಜೀವಂತರಾಗಿರುವವರೆಗೂ ದುಡಿಮೆಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿ, ಅವರು ದುಡಿದು, ಅವರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ದುಡಿದರೂ ಆ ಸಾಲ ತೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಾವು

ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಪರಮಾವಧಿ ಹಿಡುವಳಿಗೂ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಅಳಿಯ ನಂತರ ಎಂಬುದು ಏನಿದೆ ಅದು ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೂಕಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೇ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶ ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಡುವಳಿ ನಿಗದಿಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಸ್ವತ್ತು ಸೇರಿಸಬಾರದೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ? ಏಕೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಏಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಿನಿಮಂ, ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಂ ಎಂದು ನಿಗದಿಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಅವನಿಗೆ ಆ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಸಾಗುವಳಿ ಹಕ್ಕು ಇರಬೇಕು, ಅದು ಅವನು ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಅದು ಅವನದಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ, ಮಮತೆ ಇರಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ದುಡಿಯತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಮುಂಚೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

4-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ತಾವು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸ್ತ್ರೀಧನದ ವಿಚಾರವಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಹೌದು. ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವತ್ತು, ಸ್ತ್ರೀ ಧನದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಧನ ಇರಬಹುದು, ಪುರುಷನ ಧನ ಇರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾತಕ್ಕು ಎಗ್ಗುಮೆಪ್ಪನೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಯಾರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಉಳುವ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ವಿಸ್ ಇನ್ಯಾಂದಾರರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೊಡಬೇಕೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಿಸ್ ಇನ್ಯಾಂದಾರ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ? ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಎಂಥ ಕೃತಿ, ಎಂಥ ಕಾಲಗಳಿಂದ ತಾನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ಸರ್ವಿಸ್ ಇನ್ಯಾಂದಾರನು ನಾಲ್ಕು ಕೈ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ತಾನೇ ಉತ್ಪಾದನಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ? ಹಾಗೆ ಯಾರು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡುವವರಿಗೆ ಕೊಡೋಣ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡೋಣ. ಹಕ್ಕುದಾರರಿಗೆ ಹಕ್ಕು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತ ಯಾರು ಇದ್ದಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ದೇಶದ ಸ್ವಾಸಲಂಬನೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ, ಉಳುವ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶ ಅವರದು ಆಗಿರಬೇಕು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸ ಇರುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ)

ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅಹಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ (ಹರಿಹರ).—ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿ ಪರಿಮಿತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಂತರೋ ಅಥವಾ ಕಡಮೆ ಯಂತರೋ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ? ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿಿದ್ದರೆ ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ. —ಪರಿಮಿತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸ್ಪ್ರಿಂಥನಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವಿಸ್ ಇನ್‌ಎಂಪ್ಲಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಡಿಕೆಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸಾಧುವಾದದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅಳಿಯ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಒಂಭತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಸಾಧುವಾದದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ. —ಆರು ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ವಿಷಯ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ. —ಆರು ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿ 50 ಜನಗಳು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮರೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ 40 ಜನ, 50 ಜನ, 90 ಜನ, 100 ಜನಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆರು ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬ ಒಡೆಯಬಾರದು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಛೇದಿಸಬಾರದು, ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅಡಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ವಿಸ್ ಇನ್‌ಎಂಪಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ. —ಕಾಫಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೇ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ. —ಕಾಫಿಗೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಪಾನ್‌ಟೇಷನ್ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಉತ್ಪನ್ನ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಗಜ್ಞೇವನದಾಸಶೆಟ್ಟಿ (ಬ್ರಹ್ಮಾವರ). —ಅಳಿಯ ಸಂತಾನದಲ್ಲಿ ಷಪ್ಪು ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ). —ಕಾಫಿ ತೋಟದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಅಳಿಯ ಸಂತಾನದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಏನಿದೆ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—Let Hon'ble Member be allowed to speak.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—When certain doubts have arisen in the minds of members, it is up to us to clear them, then and there. We do not know how coffee estate is exempted. Why not aliya santhana also?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It is left to him to yield or not.

ಶ್ರೀ ನಾಗಪ್ಪ ಅಳ್ಳ (ಪಾನೇಮಂಗಲೂರು). —ಭಾಷಣ ಕೊಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾದವಿವಾದಗಳಿಗೆ

ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು. —ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈರ್ ಆಗುವುದು ಬಿಡುವುದು ಭಾಷಣಕಾರರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ. —81ನೆಯ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಜಮೀನಿಗೆ ಒಂದು ಪರಿಹಾರ ನಿಗದಿಮಾಡದೆ ನಿರಾವಳಿಗೆ ಅರ್ಧ ಉತ್ಪನ್ನ, ಕುಷ್ಟಿಗೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಫೈಭಾಗ ನಿವ್ವಳ ಉತ್ಪನ್ನ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಈ ನಿವ್ವಳ ಉತ್ಪನ್ನದ 15 ಪಟ್ಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಬಹುಶಃ ಅರ್ಧ ಭಾಗ, ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು-ಐದು ಪಲ್ಲವನ್ನು ನಿವ್ವಳ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಆ ರೀತಿ 15 ಪಟ್ಟನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ 1,350 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 1,350 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ. —ಅದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ. —67 ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ 20 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಶರಾವತಿ ಪಾಲಿಕ್ರಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗಿವೆ. ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನ ಬಾರದೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೇ? ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಜಮೀನಿಗೆ ನಾಲ್ಕುರಷ್ಟು ಪರಿಹಾರವೇ? ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತರೀ ಜಮೀನಿಗೆ ಎಕರೆಗೆ 400-500-600 ರೂಪಾಯಿ ಒಳಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಗುವಳಿಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ವಾರ್ಷಿಕ ನಿವ್ವಳ ಏನು ಗೇಣಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತರೀ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನದ ಅರ್ಧಭಾಗ, ಬುಷ್ಟಿ ಫೈಭಾಗ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ (ಬೆಳೆಗೆ) ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟುಹಾಕಿ ಆಗುತ್ತದೆ. 33 ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನಿವ್ವಳ ನಷ್ಟ. ಈ ರೀತಿ ಅವರೇ ಮಾಡಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೀರೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಲಾಭವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ವರ್ಷದ ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತೈದು ದಿನಗಳೂ ಕೂಡ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುವವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಮುನ್ನೂರ ಐವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಾಕೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಆಳಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ರಕ್ಷಣೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಸಾಗುವಳಿ ಗೇಣೀ ರೈತರು ಶ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ರೈತರಲ್ಲಿ, ಪರ್ಜೆಲರ ಬುಕ್ಕಿ ನಲ್ಲಿ ಎಂದಂತಾಗಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸರಕಾರದಿಂದ ಕೊಡತಕ್ಕ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳು ಯಾರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತೆ? ಸರಕಾರಕ್ಕೆ 14-18 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕಂದಾಯಕೊಡುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೇಣಿ ರೈತರಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ—ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಾಟ ರೈತನನ್ನು ಬಂದೂಕಕೊಳ್ಳಲು ರೈತನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ರೈತನನ್ನು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ರೈತನನ್ನು ರಿಯಾಯಿಯು ಜಮೀನಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಇದು ಸರಿ ಯಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಸಾಗುವಳಿ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡದ ಮೊರೆಯು ಬೇಕು. ಅವರ ರಕ್ಷಣೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆಯೇ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತರ ಉದ್ಧಾರವೇ ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರ, ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ರೈತರಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಬೆಂಬಲ, ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಚಕೋರಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ರೈತರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಅಷ್ಟೋ ಜಮೀನುದಾರರುಗಳು ಜಮೀನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಹಸ್ತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕೂಡಲೇ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟೆ. ಅದು 34ನೆಯ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿರುವ ಗೇಣಿಯ ರಶೀತಿಗಳು. ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕಲಮು 38 (1) ರಲ್ಲಿ

“ವಿರೋಧವಾಗಿ ಗೇಣಿದಾರನು ಬರಹ ಮೂಲಕ ವಾದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದಾಗ ಗೇಣಿದಾರನು ಧ್ವನಿಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಣ ಸಂದಾಯವು ಯಾವ ವರ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಹಣ ಸಂದಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೋ ಆ ವರ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಥ ಗೇಣಿದಾರನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪತಕ್ಕ ಗೇಣಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಹಣ ಸಂದಾಯವೆಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು” ಎಂದಿದೆ. ಗೇಣಿದಾರನು ಸೂಚನೆ ಕೊಡದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಗೇಣಿದಾರನು ಸೂಚನೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲದ್ದರೆ ಅವನು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಾಗಲ್ಲ. ಗೇಣಿದಾರನು ಯಾವುದನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಎಂದರೆ ದವಸದ ರೂಪದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು, ಹಣದ ರೂಪದಲ್ಲಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಕಲಮು 38 (1)ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಆ ರೀತಿ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಣಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸಾಲಕ್ಕೋಸ್ಕರವೋ, ಅಥವಾ ಗೇಣಿಗೋಸ್ಕರವೋ ಅಥವಾ ಕೈಗಡವಾಗಿಯೋ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಗೇಣಿಗೋಸ್ಕರ ಎಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಗೇಣಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಹೀಗೆ ಗೇಣಿ ರಶೀದಿಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕೇನು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಎನ್ನುವ ಅವಕಾಶ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಗೇಣಿಕೊಡದೆ ಮೋಸಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅವನ ಮೇಲೆ ದಾವ ಹಾಕಿ ಜಮೀನು ಪಡೆಯುವ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ವಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಜಮೀನುದಾರರಿಂದಲೇ “ಈ ರೀತಿ ಆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಲ್ಲಬೇಕಾದ ಗೇಣಿವಾವತಿ ಯಾಗಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಆಯ್ಕೆ ಜೂನ್ ಆಪ್ತಿಯ ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಕೊಡಬೇಕು. ರಶೀತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅರ್ಜಿ ಮೂಲಕವಾದರೂ “ರಶೀತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಗೇಣಿಯು ಬರದಿದ್ದರೆ ಜಮೀನುದಾರ ಮೋಸಮಾಡಲಾರ. ಈಗಿರುವಂತೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳನಂತರ ದಾವ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ compulsory ಯಾಗಿ ರಶೀತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಆಯಾ ವರ್ಷವೇ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು.

ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ; ಗೇಣಿದಾರ ರೈತ ವಿದ್ವಾನ್ ಅವನು ಯಾವತ್ತೂ ನಿರಾಶ್ರಿತನು. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆತನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಆಶಯ. ಈ ಜನರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸತಕ್ಕವರು. ಭೂಮಿಗೂ, ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವ ಸಾಧನ ರೈತ ಎನ್ನುವುದರ ಬದಲು ಭೂಮಿಗೂ ಸರ್ವಾಂಶಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಪತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಸಾಧನ ರೈತನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ರೈತರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಜನರಿವರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ವರ್ತಿ ಜನರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿರುವುದೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವರು ತಿಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವಾರು ನ್ಯೂನತೆಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತತೆಯಿಂದ ಪರಿಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಈ ಮನೋವಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಆಣೆ—ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ರೈತಜನರನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಬೇಗ ಮನೂಬೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).— ಇತರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯ, ಮನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮೂಕಪ್ಪ.—ಈಗ ಯಾವ ಜನರ ಶೋಷಣೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಂಥವರ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಅಗತ್ಯಬಿದ್ದರೆ ಉಳಿದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಸೂಕ್ತಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್.—ಈಗ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ್ದೂ—ಬೇಡವಾದ್ದೂ ಎರಡೂ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ? (ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ.)

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—Mr. Speaker, Sir, I welcome the idea of the Government to enact a uniform law in regard to land reforms. We have to see the various provisions of the Bill in the light of the preamble that has been placed before the House. After all, this type of land reform in our country is not a new thing. It has been before the country during the last three or four decades and it has assumed greater importance especially after independence. At last, the Planning Commission did make certain recommendations providing for certain rights and reliefs to the tenants. It has also fixed fair rent and recommended ceiling on land. Of course, our Revenue Minister deserves congratulations for having placed this Bill before us, but I wonder how his conscience has permitted him to incorporate certain provisions in this Bill which are very disastrous. To my mind, they are calculated to defeat the very purpose of this Bill. We have to approach the subject very objectively because our fundamental aim, as I understand it, is to establish a class of society wherein we will have peasant proprietorship. In furtherance of that, we have to liquidate as far as possible tenant-landlord relations and see that the tenants are protected with occupancy rights. Peasant proprietorship is ideally suited to our country and whether the provisions of this Bill would help us to go in that direction is a matter for our consideration, because there is provision in this Bill which allows the creation of future tenancies on certain grounds. Supposing a person owns less than the basic holding, he is

permitted to lease out his land and later on claim resumption also. If a person who owns less than a basic holding is not interested in cultivating that land, why should he own that land at all? Why should we create a future tenancy in favour of some person? Thereby we are giving room for fresh tenancies to come into existence. Our aim is to eliminate landlord-tenant relationship and to create as far as possible an atmosphere where peasant proprietorship comes into existence. Such being the case, there is no meaning in allowing future tenancies on any of the grounds. In the case of a person who has got less than a basic holding, let any member of his family supervise it. The Minister has defined 'personal cultivation' in such a very general way that anything could be brought under it.

Sri Kadidal MANJAPPA.—It is not my definition; it is the definition of the committee.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—You have taken the definition given by the committee. I do not blame the Minister. My submission is that even if a ten-year old daughter or son goes for two days in an agricultural season to a field, that becomes personal cultivation. Similarly, it is also provided that a person who is serving in the army can also create a future tenancy. My submission is that it is not at all necessary. If he is interested in the land, any member of his family can take care of the land and bring it under personal cultivation. Similarly, a person suffering from a disability is also permitted to create a future tenancy. On three grounds the Hon'ble Revenue Minister has allowed the creation of future tenancies which, I submit, is not at all necessary. It will lead to complications. It can be avoided. Therefore, I submit that the provisions which allow the creation of future tenancies have got to be deleted in order to fulfil our primary objective of eliminating the landlord-tenant relationship.

My second point is in respect of exemption from existing holdings. It has been said that if existing holdings are well managed according to the prescribed standards, the provision

regarding ceiling will not be applicable to them. I think that this is a disastrous provision because any man who owns a large number of acres can take shelter under this provision and claim that he has been cultivating according to the prescribed standards. We do not know what those prescribed standards are. Tomorrow, a person who owns 300 acres in a compact block can go to the court and say, "I am managing this block very well and Government has on right to make the ceiling limit applicable to it."

5 P.M.

He can take advantage of that provision. Therefore, if you want to make land reforms effective, you have got to delete this clause, because you will not be getting any land available for the purpose of doing something that you wish to do. My submission is, if you incorporate this existing holding for being exempted from ceiling limit, I wonder whether we are doing any reform at all.

Sri M. RAMAPPA.—Leaving this aspect to be decided by the Land Commission, what is your opinion on the ceiling?

Sri G. VENKATAI GOWDA.—You may be pleased to see clause 68 :

"68. (e) efficiently managed farms which consist of compact blocks, whose break up in the opinion of the State Government is likely to lead to a fall in production."

"*Explanation.*—A farm shall be deemed to consist of compact blocks if it is so situated that no piece of land included in such farm is separated from another piece by a distance of more than ten miles."

You can visualise what number of acres can be pressed into this compact block. Whether that particular person is capable of cultivating that extent of land is another question. If that provision stands as it is, I do not think that this legislation would not serve much purpose at all.

Sri M. RAMAPPA.—Now it is left to the State Government to decide what constitutes a compact block. But if it is left to the Land Commission to decide what a compact block is, whether it will solve the problem, is what I want to know.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Supposing the person says, 'I am managing the farm efficiently and well'. The Government cannot take over obviously. The Government can fix up any compact block, I do not mind. It may be 500 acres or 200 acres, we do not know. Therefore, I submit that if a person is capable of cultivating that much extent of land, let him be given. But if such a provision is incorporated, it may bring in mischievous complications. More thought has to be bestowed so far as that clause is concerned because such advantages cannot be given if we really intend to launch on a policy of land reform.

So far as exemption that is contemplated in clause 68 is concerned, I doubt whether we are adhering to the principles of land reforms. After all, we are making land reforms. Any crop that is grown on the land, should not be excluded from the purview of the reform. All crops grown should be taken into consideration, whether it is coffee, coconut or other plantation crops. If we want to adopt the principle of land reforms, every kind of crop has got to be brought under the purview of land reforms. There is no reason or justification whatever to make a distinction so far as crops and crops are concerned. It may be said, there are many people who are also arguing that if we disturb plantation crops, it will upset their economy because the lesser the unit, the more the cost of production and lesser will be the production also. That is the argument that is being advanced. My submission is, Government will have to find some other way of doing justice in such cases. Supposing a person owns 2,000 acres under plantation. How are you justified in asking a man who owns 100 acres to come under the ceiling while at the same time you leave out of consideration a person holding 2,000 acres under plantation?

(SRI G. VENKATAI GOWDA)

We have got to adopt one principle and we have to adhere to it, at any cost. That is my submission so far as exemption from existing holdings are concerned and also exemption that has been sought to be given to plantation and other crops.

So far as compensation is concerned, we have got to see that the compensation that is sought to be given must be made reasonable. Because, there is every likelihood of people challenging the amount of compensation in courts law. This question of compensation has been discussed threadbare in two judgments of the Supreme Court—one is A. K. Gopalan's case and the other is the B har case. The Supreme Court says that compensation should be adequate and reasonable and not merely nominal. You should therefore not say merely 'compensation'. The Supreme Court has held that the compensation must be reasonable. We have to see whether the compensation that we award would be reasonable and not nominal. Giving Rs. 5 or Rs. 10 per acre will not be reasonable and it will amount to nominal compensation. Later the Government will be answerable in the courts when the compensation is challenged by parties. Therefore, I suggest that in order to avoid litigation, the Government should fix compensation which in the opinion of the Government is reasonable.

Dr. R. NAGAN GOWDA (Hospet).—What is the reasonable compensation, in your opinion?

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I cannot say. But according to the provision made in the Bill, it is said as 15 times the assessment. Supposing the assessment is Re. 1 per acre and fifteen times that would hardly constitute a proper compensation. Supposing the assessment is Rs. 5 or 6 as it happens in the Hyderabad area, fifteen times that, Rs. 90, may not be considered to be an adequate compensation. It would be only nominal. It cannot be reasonable. A piece of fertile land which may cost to the tune of Rs. 3,000 or 4,000 per acre, cannot be taken over by paying a compensation of 90 or 100.

From that point of view it has to be considered and how best that reasonable compensation can be fixed, is a point that should be thoroughly examined.

And further, as was suggested by my Hon'ble friend Sri Sreenivasa Shetty the other day, the lowest amounts of compensations must be paid in a lump. But so far as compensation to big people is concerned, I have no objection if it is paid in suitable instalments bearing a reasonable interest. When Government themselves are floating loans and paying 3.5 or 4 per cent interest, I do not know why Government should undertake to pay 4½ per cent on these moneys also. The rate of interest may be cut down to 3 or 4 per cent at the most.

So far as the imposition of the ceiling is concerned, my opinion is that we have no business to have any concern with the income of the agriculturist, because we have got to leave the land for him which he is capable of cultivating himself. I do not think that we are justified in fixing the income as 3,600. This must be considered, since we are fixing the ceiling on land holding. Let us not bother ourselves with the income.

In some parts of the country there are very fertile lands; two acres of land can bring an income of 5,000 to 6,000 per year. Do you mean to say that two acres is ordinarily enough in every area? There is no meaning in saying that. The Hon'ble Minister for Revenue said that the mention of income is made in order to arrive at a basis and in order to come to a conclusion as to what extent of land could be fixed as the economic unit. My submission is that it can be done behind closed doors. You have to fix the limit according to the category of land and if you want to divide the land further into class 1, 2 and 3, then you fix up the extent which one can possibly cultivate as a peasant proprietor. That should be the attitude that the Government has to take.

Supposing I am given 100 acres of dry land; if I am able to cultivate, it may be given. So far as fixation of ceiling is concerned, you must take

that attitude and arrive at the conclusion.

So far as resumption is concerned, it has been made possible here for many mischiefs being played, because the Hon'ble Minister for Revenue has said that so far as the question of compensation is concerned, *status quo* should be maintained in Hyderabad and Bombay areas. Here also he should take the same attitude. In Madras Karnatak it is said that a land-owner who possesses 5 acres of wet land or who is subject to the professional or income-tax, is not entitled to resumption at all. So, a tenant in that area is provided with better rights and privileges. What justification have we to take away that right conferred on those tenants? By the provisions of this Bill, we are taking away those rights and privileges that have been conferred by the Act that prevailed there. So, we must say that *status quo* is maintained; otherwise, there will be chaos and instead of giving relief to those raiyats, you are disturbing them and allowing them to be evicted. So, I submit that you should not disturb the rights that are already conferred on those raiyats under the existing law.

So far as co-operative farming is concerned, it has already been said by the Leader of the Opposition that it is too ideal to talk about; I endorse this. It is said that co-operative farming is not new in Mysore State. But, I do not know how many such farms are working and where they are working and if they have benefited the people; comparisons and statistics are not given. It may be too good to talk about it, but it is too difficult to make it a success. As suggested by one of the members, it is better to start service co-operatives. Then again, it would be very difficult to run such farms. Illiterate raiyats as they are, there will be good deal of exploitation. As long as exploitation is there, this co-operative farming would not be a success. We must see whether, in an atmosphere prevailing in our State, it is possible to achieve that object. It is provided here that where a certain number of villagers are willing, they

can write to the Deputy Commissioner and he will ask the rest of the members to join the co-operative farming. So, there is an element of compulsion. If there is the element of compulsion, it ceases to be co-operative. So, that clause should be deleted.

The other point is, when people wish to join and form into such co-operative societies after this Bill becomes an Act, it must be seen that only people who will be within the limit of the ceiling are allowed to join into such farms. Otherwise, what happens is, ten brothers who may possess hundreds and hundreds of acres of land may join together and try to form into a co-operative society. So, there must be a provision to see that nobody takes the law into his own hands and defeat the object of this law. So, whoever wants to become the member of the co-operative society he should be within the ceiling limits.

So far as appointments of Tribunal and other things are concerned, it has been suggested to appoint Assistant Commissioners. Since these enquiries, proceedings etc., are deemed to be judicial proceedings, is it not better to appoint Munsiffs? There is also appeal to the District Judge. So, in the interest of securing justice to the tenant or to the parties to the dispute it is better to have District Munsiffs instead of Assistant Commissioners, who may become the replica of the Government Executive itself. Therefore, I suggest to have a provision to the effect to have Munsiffs to the Tribunals.

Clause 157 says that no legal practitioner shall be entitled to appear on behalf of any party in any enquiry unless the contending parties represent and request in writing. I cannot reconcile myself with this idea. I do not know how the learned Minister for Revenue reconciled himself with this provision. Illiterate and ignorant tenants as they are, one can imagine the difficulty and trouble the raiyats would be put to to understand all these rules, etc. Moreover, the legal practitioners will be able to place all the relevant and correct facts before the Tribunal and enable the Tribunal to come to a

(SRI G. VENKATAI GOWDA)

correct decision. Therefore, I submit to exclude this provision which is something irreconcilable. Again, it is said that the fees for the legal practitioner shall not be allowed as part of the costs for the appearance of a legal practitioner in any such proceedings. This is not correct. Supposing a landlord or a tenant takes law into his own hands and maliciously prosecutes the other. If the Tribunal finds that the institution of such an enquiry or proceedings against a certain person is done maliciously, they should then award cost against such a person for having made the innocent person suffer unnecessarily. Is it not justifiable to award cost in such a case? Suppose, a person, without any reason whatsoever, prosecutes somebody, naturally, he has got to pay the penalty for the wrong thing that he has done. To say that the lawyer should not receive fee is something obnoxious. In certain cases, persons are made to render free service. There are Associations also. When such is the thing, to exclude lawyers from appearing before the Tribunal is ill conceived.

So far as the provisions of the Bill is concerned, there are several clauses which are disastrous in consequence and one such clause is clause No. 10. This is about restoration of possession to tenants dispossessed in certain circumstances. It is said, "unless on the appointed day the land is cultivated personally by the landlord". The appointed day has yet to come. After the law gets the assent of the concerned Authority the Government will appoint a day. No useful purpose would be served if you do not delete the provision about the personal cultivation by the landlord. He would have certainly evicted the tenant for the purpose of cultivation. Several landlords who have evicted their tenants will be cultivating personally and this is to deprive that tenant of the land. So, this provision, namely, 'on the appointed day the land is cultivated personally by the landlord or has been put to non-agriculture use' must be deleted and as regards clauses 34 and 35, Sir.....

Sri KADIDAL MANJAPPA.—May I know from the Hon'ble Member where it is said that a co-operative society formed of big landlords is exempted?

Sri G. VENKATAI GOWDA.—There is no prohibition. I want to ask the Hon'ble Minister whether he has got any prohibition or a prohibitive clause for the formation of a co-operative society by people who have got land, more than the ceiling limit.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—But where is it said that the people who form the co-operative society should have land more than the ceiling limit?

Sri G. VENKATAI GOWDA.—There is no specific clause. But there is no clause prohibiting such a thing. Later on they may say—because we are members of a co-operative society, you cannot make ceiling limit imposed on us. As it is there is no limit. Therefore, I would say that there must be a specific clause to say that members who possess lands within the ceiling limit should only be permitted to join co-operative societies and not otherwise.

As regards clauses 34 and 35, the cost has got to be collected in proportion from the tenant as well as the landlord. There is no use of asking the tenant first and then asking the landlord later. You are only giving room for a multiplicity of proceedings. As regards cl. 35, you state in sub-clause (1) that the costs shall be recovered from the person in actual possession of the land as arrears of land revenue. The actual person who is in possession of the land is the tenant. You are seeking to recover from the tenant and asking him to go against the landlord later. This is also giving room for multiplicity of proceedings. The Deputy Commissioner is the person who knows from whom it has to be recovered. Therefore you should not say that it has to be recovered from the tenant alone.

Section 62 deals with provisions applicable to minors, widows, persons under disability, etc. Clause (a) of the section reads:

"Where the landlord is a minor or a widow or a person subject to any mental or physical disability or serving member of armed forces, the date of vesting of the

non-resumable part shall be notified under section 47 and the tenant shall be entitled to be registered as occupant or to a ryotwari patta of such land under section 49 within one year from the expiry of the period during which such landlord is entitled to terminate the tenancy under section 18."

Supposing that tenant is not able to pay the premium and get himself registered as an occupant, what is his position? My submission is that if he does not pay, he continues as a tenant. When he pays fully the premium, you confer the right of ownership on him. Why place the restriction on a tenant to pay within a year, after which the landlord is empowered to terminate? In respect of time, is it not justifiable to omit this 'one year'? I do not know whether the tenants would be able to pay the premium within one year. Therefore, the position is, if they do not pay let them continue as tenants. When they pay fully, you may confer the occupancy rights on them.

Then I come to clause 66 dealing with restriction on transfer of land of which the tenant has become occupant. The tenant becomes an occupant only when he pays the full premium that is due to the Government. After he pays, he becomes the owner. Then, are we in a correct position to place any restriction on him from doing whatever he deems fit in respect of his land? Supposing he wants to borrow on account of some urgent necessity. He wants to mortgage the land because he is the owner. After he pays the premium the occupancy rights will be confirmed on him. He becomes the owner. He should not be placed in a position that he can be under some restriction. No restriction should be placed on him. Supposing there is a necessity and he wants to borrow. He should be given that right to deal with the land as he likes. Of course, he has not got the right to transfer in favour of a non-agriculturist. But to say that he should not mortgage is not correct. Supposing there is the neighbouring land which he wants to take in exchange of his land in the interests of

his family, why should we place restriction on him? Suppose he wants to create simple mortgage, why should we restrict him? Therefore, I submit that restriction on transfer of land of which the tenant is the owner is not justifiable. I can understand if it is for five years. But it is 20 years. Within this period, you place a restriction. I do not know how we are justifiable.

Section 70—clause (2)—it is of a disastrous nature which will serve to defeat the very many provisions of this Bill. After the passing of the Hindu Succession Act, even females are entitled to take a share in the ancestral property. If the property has been constituted as stridhana, that would have been all right. You have stated "In computing the extent of land for purpose of section 68 or 69, in respect of families the land standing in the name of the wife of any member of the family shall be taken into account, unless such land constitutes her "stridhana". Till the appointed day you have given room for people to give away property and constitute the same as stridhana. There is no prohibition for this.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Now-a-days divorces are not prohibited.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Now you appoint a day. Even now you may say—the property that has been constituted as stridhana prior to 1st January 1959 such properties may be exempted from the ceiling limit. That would be all right. "Till the appointed day" till you name it, there is every scope for any man to give away the land and constitute the same as stridhana to one family member of the family. There is no meaning having this. Are you not putting a ceiling limit on the property held by a woman? Of course, as Sri Mookappa said, if she personally cultivates the land, it is all right. Please show one instance where a woman personally cultivates the land. In such cases it will be subject to the ceiling. But in the case of land owned by a family as stridhana, that will be excluded. In order to evade the ceiling limit, suppose one husband creates stridhana in favour of his wife, i.e., two family holdings.....

SRI KADIDAL MANJAPPA.—The husband cannot create a stridhana by eliminating his share.

SRI G. VENKATAI GOWDA.—But you cannot rule out that possibility. Any family member can gift it away. It is not an impossibility. Suppose the father gives to his daughter. In the daughter's family, there are two family holdings. To these two if two more family holdings are added, is it justifiable? We have to stop these people from enlarging the holding of land. Such must at least be our motto.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—It can be considered by the Joint Select Committee.

SRI G. VENKATAI GOWDA.—As regards clause 73, as Sri Mookappa pointed out that when a person holds land for service, to that extent he should be exempted, is not also reasonable. Our Minister is aware that after passing the Hindu Succession Act 1956, there is no question of limited ownership coming into the picture because every member of the family gets some share.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—Even today, there is scope for limited ownership.

SRI G. VENKATAI GOWDA.—Unless there is a decree by the Court specifically naming that a certain woman should enjoy the property till her life time. Unless there is some such thing, in law there is no limited ownership. Only it should be created as in the case of a court passing a decree that the property shall be enjoyed till her life time. Then there is limited ownership.

5-30 P.M.

So far as clause 83 is concerned :

“Prohibition of alienation of holding: On and from the date notified under sub-section (1) of section 75.....”

This clause comes into existence only after the Act receives the assent. Till that time there are so many scopes for playing mischief. My submission is that there is no necessity to have this clause at all, because till the notified

date there is every possibility of having anything remaining. The persons may sell away everything by that time. So at least to see the existing tenants are conferred with occupancy rights, suitable provision has got to be made to restrict alienation, i.e., at least from the date on which the Bill is published. If that is not done, I am afraid we are not doing justice. Or if it is said that any alienations made subsequent to the date of publication of the Bill are invalid, some useful purpose would be served.

So, this is a very simple measure to confer security of tenure on those tenants and also to see as far as possible no future tenancies are created and also to see that only a class of peasant proprietorship is established in our country.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—What is your view with regard to ceiling area and the family holdings? Is it to be determined on the basis of income or extent?

SRI G. VENKATAI GOWDA.—So far as income of agriculturists is concerned it is none of our business. In the initial stages you can come to an agreement as to the area that can reasonably be cultivated by the landlord. We can consider what is the reasonable area that can be cultivated. You should not take his income as the basis because you are not justified in doing so. When you have not attempted to put a ceiling on income in other avocations of life, you are not justified in doing it here. Even in respect of disparities in pay of the employees in the services you have not been able to do anything till now. Sri T. Mariappa stated that he has brought down disparity to 1 : 30 but he is not able to do it. A Chaprasi gets Rs. 50 and the Chief Secretary gets Rs. 3,000. So you are not justified in stating that the agriculturist's income should be Rs. 300 or Rs. 200 per annum.

SRI B. RACHIAH.—According to you what is the reasonable extent of land that a tenant can cultivate?

SRI G. VENKATAI GOWDA.—Not tenant. For the purpose of fixing ceiling limit, you must take into consideration what a landlord can cultivate.

The question of fixing ceiling should depend upon the capability of the tenant. The term "personal cultivation" is so defined here that anything can be brought under this definition. So, you have to take into consideration that aspect also and fix the ceiling limit. For heaven's sake the existing holdings, however compact they may be, should not be given exemption because it will lead to all sorts of chaos. The Planning Commission might have given directions or advice. But, that does not mean that we should accept everything they say if our consensus of opinion is against that. The compensation that has to be paid should be reasonable and that should not be challenged later.

So far as resumption is concerned, we should not take away the rights that have been conferred under the existing Acts.

Some of the friends were telling that taking away the lands will retard production. Supposing the tiller is made the owner of the land, will he not have the interest to produce more? So, unless you think of bringing in ceilings in other avocations of life, it will not be wise to apply it only in the case of agriculturists. Nearly 75 per cent are depending upon land and any land reform will affect so many persons. In order to see that production is increased and also to give security of tenure to the tenants, we should not make distinction between group and group and we must give social and economic justice to the people. I submit that our aim should always be to see that tiller is protected and made owner. That is my primary objective and I believe with that objective we have got to proceed to bring about a fine legislation so far as this matter is concerned.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಏನು ಒಂದು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಆ ಚರ್ಚಾತ್ಮಕ ವಿಷಯವು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ನನಗೆ ಅನುತ್ತಿದೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ನಾವು ಏನಾದರೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು.....

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆ-ಸಾರಾಪಳಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ!

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಬಹುಶಃ ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಕಾಲವೂ ರಾಹು ಕಾಲವಾಗಿರಬಹುದೇನೋ!

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ರಾಹುಕಾಲ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗೇನಾದರೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಈಗ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳಿಂದರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದರಾಗಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳೊಂದೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಆಪ್ತಾಯಮಾನವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೊಂದು ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಜನತೆಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಲು ಅವರ ಕೈರಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇನೂ ಒಂದು ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರದ ವ್ಯಾಪೋಕ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಂಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಹಿಂದೆ ರಚಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಸಮಿತಿಗೆ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಜನರಿಗೇನೋ ಒಂದು ಅನುಕೂಲಮಾಡುವವರಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವತನಕ ಜನರಿಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತಾವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ತಾವು ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೋ ಅವುಗಳೊಂದನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ "ಕೈರಾಗದವನು-ಮೈಪಂಚಿಕೊಂಡ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ಹಾಗೆ ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿರುಗಮುರುಗುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಅಥವಾ ಜನರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ದೇಶಕ್ಕೇನು ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ—

Wants create more wants; hopes create still more hopes; incapacity to supply these wants promotes dissatisfaction, disaffection, revulsion and revolution and leads to chaos in the country.

ಇದು ಏನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ—ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಆ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಇಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಘಟನೆ ಆಗಿದೆಯೋ ಅಂಥಾದ್ದು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಆದರೂ ಆಗಬಹುದೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗನುತ್ತಿದೆ! ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜತ್ತಿಯವರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಂಸ್ ಕಮಿಷಿಯ ವರದಿ ಬಂದಾಯಿತು; ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರೊಂದು ವರದಿ ಆಯಿತು

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಧಿಕಾರ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಡ!

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಾಗಲಿ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ಏನು ಮಾಡನಾಡುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಆತನು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜರ್ನಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಪುದರಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲೂ ಆ ದೆವಾಕ್ಯನಿಯ ನಿಜವಾದ ತತ್ವ ಅಡಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಆ ಶ್ರೀ ಸೆಖೆರವಾಡರವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಪದಗಳನ್ನೇ ನಾನಿಗೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆಗಲ ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಉಂಟೆಯಲ್ಲವೆಂದೇ ಇಚ್ಛಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಾವು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರ್ಯಾಣಮಾಡತಕ್ಕವರೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ದೇಶೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಹಿರಿಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಂದ ನಾವು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಯಾರು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂಥವರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕಿಂಥ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಜತ್ತಿಯವರ ಭೂನುಧಾರಣೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಇದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಹೀಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಜನರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲ; ನಾನೂ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು ಅವರನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ—ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಮನೂದೆ ಯಾರಿಗಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಯಾರ ಕರ್ಯಾಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು! ಈ ದಿವಸ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಮನೂದೆ ಯಾರ ಹಿತವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟದೆಯೆಂದರೆ—ಯಾರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಜಮೀನುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆ ಜಮೀನುಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಿ ಲಾಭ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂಥ ಜನರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ಯಾರ ಬಾಳಿನ ಮೇಲೆ, ಯಾರು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದುಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂಥವರ ಬಾಳಿನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟ ಹಾಗೆ—ಹಸ್ರ ಊರಿದಹಾಗೆ—ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಆದರೆ ಅದೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ—‘ಮರಳುಯತ್ನವೆಂದು, ಮರಳುಯತ್ನವೆಂದು’ ಎಂದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ರೇನೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆರಷ್ಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಗೆ ಒಂದು ರಕ್ತಪಾತ ನಡೆಯಿತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ನಡೆಸಿದ ಹೊರನಮಗೇನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ರೈತನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ರೈತನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದು, ರೈತನು ಬೆಳೆದ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ವಿಧ್ಯಾಂತರಾದ ಜನರು ಈ ದಿವಸ ಆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮವಾಮನ ಹಸ್ರ ಊರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತೀರಾ ಅನ್ಯಾಯ! ಈವರೆಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಭೂನುಧಾರಣೆಗಳ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಜತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯವರ ವರದಿ ಒಂದು, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ವರದಿಯೊಂದು ಪ್ಯಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರ ವರದಿಯೊಂದು. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವರೇ ಆ ಅವಧಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಭೂನುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಅದುವ ಮಹರಾಯ, ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೀ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ! ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಆ ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ್ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಲಾಭ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ನೀವು ಹೀಗೆ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಹಸ್ರ ಊರಿದೆ ಕೇವಲ ಈ ರೈತನೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ತಮ್ಮ ಹಸ್ರ ಊರಿದೆ! ಸರ್ಕಾರ ಈ ದಿವಸ ಭೂಮಾಲೀಕನ ಮೇಲೂ, ಗೇಣಿದಾರನ ಮೇಲೂ ಕೈಯಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಇತರ ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಜನರ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಕೈಹಾಕಲಿಲ್ಲ! ಇಂಥ ಜಮೀನು ಇಂಥವನಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿರುವುದು ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ ಮತ್ತು ಗೇಣಿದಾರನಿಗೂ ಒಂದು ವ್ಯಾಜ್ಯ ತಂದುಹಾಕಿ ಅದು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಬಗೆ ಹರಿಯದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವೇ! ಈ ವಿಚಾರಗಳೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜತ್ತಿಯವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರೇ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವಾಗ ಶಾಸನ ಕಡೆಕೈರಿಸಿದರೆ ಅದರೊಂದೇನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನಾದರೂ ಕೂಡ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿರುವಂಥ ಇಷ್ಟು ತೀರಾ ದಡ್ಡರ ನಿಮ್ಮಂಥ ಎಂಟು ಥೇಬರ್ ಇರತಕ್ಕಂಥವರು ಯಾವದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ! ಈಗ ನೀವು ತಯಾರಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಒಂದು ಕಡೆಗಿಡಿ—ಆ ಪಾನಿಂಗ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಮತ್ತು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ತಯಾರಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಗಿಡಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇವೆಡಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಕೆಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೂ ಭೂಮಾಲೀಕನಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೂಕಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಈಗ ನೀವು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅದರಿಂದ ನಾಳೆ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೂ—ಗೇಣಿದಾರನಿಗೂ ಏನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದೀರೋಂದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ತರೆ-ತರೆಮಾರುಗಳಿಲ್ಲ! ಆದರೂ ಮುಗಿಯದಿರುವಂಥ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ತಂದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆಷ್ಟು ಅವಕಾಶಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು “ನಾನು ಒಬ್ಬ ದೊರೆ ಲಾಯರ್”—ಎಲ್ಲಾ ವಿವರ್ತಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.....

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ದಿಲ್ಲ ಎಂಟು ಚೇಬರ್! ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದರೆ ತಾನೆ!

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಿಮಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇರುವುದಾದರೆ—

You are a prisoner in the hands of this Congress. You have no powers. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ತೀಳುತ್ತಿರುವುದು ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಎಂದು. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ಉದಾತ್ತಧೈಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಲ್ಲ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿಕೊಂಡು

ಅಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಇದೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥವರ ಅಸ್ತಿಯು ಮೇಲೂ ತರಬೇಕು.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

ತಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಸೆ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ನಾನು ಪ್ರಿಡಿಕ್ಟನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ದಂಗೆ ಎಳುತ್ತಾರೆ. “ಆಗ್ರಿಕಲ್ ಚರಲ್ ಇನ್ ಕಂ ಟ್ರಾಕ್ಟ್” ತಂದಿರಿ. ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಅವಕಾಶವಿತ್ತೇ? Sales taxನ್ನು ತಂದಿರಿ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನೂರಾರು ಜನ ವರ್ತಕರು ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ಗಳ ಚೇಂಬರನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ರೈತರಿಗೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಚೆಲ್ಲಾಟತಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಇದರಂತಹ ಚಳವಳಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೇ? ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ತಾವು ಕೈ ಹಾಕಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕ್ಯಾಪಿಟಲನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತೀರಿ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ವಾಸಮಾಡಲು ನಿಲಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ, ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ; ಏಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಇರುವ ಮನೆ ಸಾಲದು ಎಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಬೇರೆ ಮನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಷ್ಟು ನೂರು ಎಕರೆಗಳ ಜಮೀನುಗಳಿರುವ ರೈತರ ಮೇಲೆ ತಹಶೀಲುದಾರರು ಹತೋಟಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಏನೋ ಆಗಬೇಕು. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಕೊಡಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿ ಅಂತಹ ಶ್ರೀಮಂತರ ಬಳಿ ಇರುವ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಸಿದು ಕೊಂಡು ಜನಗಳ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ. “It will be vested in Government” ಎಂದೇಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಶ್ರೀಮಂತರ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನು “It is vested in Government” ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೇನು ಕಾನೂನಿದೆ?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Let them pass a legislation tomorrow.

Mr. SPEAKER.—We have no power.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Those people of India were able to remove the 566 Princes. Are you not able to bring a legislation?

Mr. SPEAKER.—I am talking with reference to the Parliament. We being a State Legislature have no power.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—At least the State Legislature is entitled to

make a recommendation, express their views.

ತಾವು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಏಕೆ ನೀವು ಭಯಪಿಳಿಸುತ್ತೀರಿ? ಈಗ ನೀವು ಹೋಗುತ್ತಾ ಮಾರ್ಗ ಸರಿಯೇ? ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದನ್ನು ತರಲು ತಾವು ಭಯ ಪಡುತ್ತೀರಿ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಜನಗಳ ಇಚ್ಛೆ ಇದು ಎಂದು ಹೇಳಿ. ನುಮ್ಮನೆ ನಿಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೊಗಂ ಆಗಿ ಕೂಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಇದೇ ರೀತಿ ನಿಲಂಗೆನ್ನು ಹಾಕದೆ ಹೋದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಳವಳಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ತಂದುಹಾಕದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಹಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲಂಗೆ ಇಡಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡೆ family planning ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ land ceiling ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಇದು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಮಾರ್ಜಾಲ ಕಷ್ಟಾಯವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಹಂಚಿದಂತೆ, ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ರೈತ ಮತ್ತು ಭೂಮಾಲೀಕ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊಂದಲ ಬಂದು ಅವರು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಿತಿ ಇದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಧರ್ಮವೇ? ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮೂಲದಲಿಗಿಗೊಡರಿಗೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲುವು ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ತಮಗೆ ಗತಿ ಏನು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ? ನನಗೆ ಆ ಕಷ್ಟವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಂತಹ ಒಂದು ಮನೋದಯವನ್ನು ತರುವಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ತರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವಿದೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಶಃ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ “ಇವಾಂ ಸಾಬಿಗೂ ಗೋಕುಲಾಪ್ತಿ ಮಿಗೂ” ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೋ ಅದರಂತೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ತರುವಾಗ ತಾವು ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಕಳೆದ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಕೊನೆಯ ದಿನ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗು ಕೂಡ ಆರದೆ ಹಸಿಯದಾಗಿರುವ ಮನೆಯನ್ನು ಬಂದಿರುವ ಈ ಬಿಲ್ಲನ ಕಾಪಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಕೈಗೂ ಮನಿ ಬಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಬಾರಾರಿಷ್ಟ ಹಿಡಿದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬಾರಾರಿಷ್ಟವಿರುವುದರಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ನೀವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಬೇಡ. ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಾವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? Tenancy ಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಾಲೀಕ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅಥವಾ ಭೂಪಾಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

(SRI C. J. MUCKANNAPPA)

ದನಕಾಯುವವನನ್ನು ಗೋಪಾಲ ಎಂದಹಾಗೆ(ನಗು). ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚಬಹುದು ಎನ್ನುವುದೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಕಡತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವಾಗ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಜಿತ್ತಿ ನಮಿತಿಗಾಗಿ ಐದಾರು ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಬಾಬುಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ.....

Sri B. D. JATTI (Chief Minister).—It is not correct. He will have to correct himself. It is not Rs. 5 or 6 lakhs, but Rs. 13,500. So he should not make a false statement.

6 P.M.

ಶ್ರೀ ಸಿ.ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಜಿತ್ತಿನಮಿತಿ ರಿಪೋರ್ಟು ಬಂದಾಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ತಾವೇನೋ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಗ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಸಭೆ ಕರೆದು ದೊಡ್ಡ ಕಾನೂನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಪಂಡಿತ ನೆಹರು, ಮತ್ತು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪತನಮಾಡುತ್ತೀರಿ; ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಣಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇದಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಅವರಲ್ಲ ಇದೆ; ನಮ್ಮದು ಎಮ್ಮ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಎಂಪಸೈಡ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಪರಿಣತರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳೋಣ. ಅವರು ಹೇಳಲಿ ನೀವು ಯಾವ ಕಡೆ ವಾಲಿದ್ದೀರಿ, ಯಾವ ಕಡೆ ವಾಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮದು ಬರೀ ಎಮ್ಮಿ ಚೇಂಬರ್ ಆಲ್ಲದೆ ಏನು? ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿದರೆ ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಯಾರ ಇಂಟರಸ್ಟ್ ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದರೆ ಏನು? ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಚೇಂಬರ್ ಎಮ್ಮಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಚೇಂಬರ್ ಎಮ್ಮಿನೋ, ಎಮ್ಮಿ ಚೇಂಬರೋ? ಎಮ್ಮಿ ಚೇಂಬರ್ ಇದ್ದರೆ ಒಂದು ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಚೇಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ಇತ್ತು, ಈಗ ಎಮ್ಮಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಾವು ಏನು ಮಿದುಳು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಆ ಮಿದುಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಖಾಲಿ ಆಗಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—The House now rises and meets to-morrow at 1 P.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Tuesday, the 4th August 1959.